

คู่มือเตรียมพร้อมรับภัยพิบัติ

และพุทธทำนาย พ.ศ. 2555 - 2560

ส.ค.ส. พ.ศ. ๒๕๔๒

สวัสดิปีใหม่

ถึงจะมองไม่เห็นฝั่ง
เราก็ต้องพยายามว่าย
อยู่ท่ามกลางมหาสมุทร

โศกะทั้งหลาย
มิได้สำเร็จด้วยเพียงคิด
เท่านั้น

นี่ใคร เมื่อแลไม่เห็นฝั่งก็อุตสาห
พยายามว่ายอยู่ท่ามกลางมหาสมุทร
ท่านรู้อ่านาจอประโยชน์อะไร
จึงพยายามว่ายอยู่อย่างนี้นักหนา

ขอจงมีความสุขความเจริญ

Happy New Year

ก.ส.๑ ปรัง 311909 ช.ค. 2541

Printed at the Pajany University Press, Bangkok, Thailand. © 1999 by Pajany University.

คำเตือนเรื่องภัยพิบัติที่อาจเกิดขึ้นในอีกไม่กี่เดือนข้างหน้า

บทนำ - บทส่งท้าย

สิ่งที่สำคัญกว่าการตายหรือการรอดชีวิตจากภัยพิบัติ คือ การเตรียมตัว ถ้าจะต้องตายก็ขอให้ตายอย่าง ‘เตรียมตัว’ ไม่ใช่ตายอย่าง ‘ลืมตัว’ ไม่ควรตายไปอย่างขาดสติโดยไม่ได้ใช้โอกาสแห่งการเกิดเป็นมนุษย์

อันที่จริง ระหว่างการเตรียมตัวตายกับการเตรียมตัวที่จะรอดชีวิตนั้นแทบไม่แตกต่างกันเลย เนื่องจากคนที่รอดชีวิตจากภัยพิบัติใหญ่ในครั้งนี่คือคนดี อย่างน้อยก็มีศีล 5 บริสุทธิ์เป็นขั้นต่ำ มีพรหมวิหาร ปล่อยวางในขั้น 5 คือกายและจิต มีความเคารพในพระรัตนตรัย ส่วนคนที่คิดว่าขอตายในภัยพิบัติดีกว่ารอดชีวิตก็ควรเตรียมตัวตายอย่างเป็นคนดี คือ มีศีล และมีสติเช่นกันเพื่อมีสุขคติภพเป็นที่ไป ควรจะเตรียมเสบียงไว้เลี้ยงตัวสำหรับการเดินทางเวียนว่ายตายเกิดอันยาวไกล เพื่อไม่ให้เสียทีที่เกิดมาพบพระพุทธศาสนา แต่หากเบื่อนายการเวียนว่าย เกิด แก่ เจ็บ ตายที่วนเวียนซ้ำซากก็ต้องเจริญสติ หรือที่เรียกว่า ‘สติปัญญา’

บางคนอาจเครียดถึงกับคิดฆ่าตัวตายในบางช่วง เช่นคิดว่าในเมื่อคนในครอบครัวตายหมดแล้วจะอยู่ไปทำไมตายเสียดีกว่า หากลองมานึกดูว่าแม้ไม่มีภัยพิบัติใหญ่ อันที่จริงทุกคนก็ต้องตายจากกันไปเป็นธรรมดา การพลัดพรากเป็นทุกข์อันมีมาคู่กับการเวียนว่ายตายเกิด การฆ่าตัวตายตามกันไปนั้นจึงไม่ใช่ทางออกแต่กลับเป็นทางเข้าไปสู่วังวนแห่งความยุ่งยาก ผู้ที่

ฆ่าตัวตายจิตใจยอมเสerahmongไม่อาจหวังสุขคติภพได้เลย เป็นบาปกรรม
หนักส่งผลให้ต้องวนเวียนฆ่าตัวตายซ้ำแล้วซ้ำเล่านับครั้งไม่ถ้วน

แทนที่จะมาเสียใจว่าโชคร้ายเกิดมาในยุคภัยพิบัติใหญ่ ควรมองเห็น
โอกาสที่คนยุคอื่นหาได้ยาก นั่นคือการระลึกถึงความตายและไม่ประมาท
ในชีวิต ความจริงทุกคนเกิดมายุ่อมต้องตายไม่ว่าจะเกิดภัยพิบัติหรือไม่
บางทีก็อาจตายตั้งแต่ยังหนุ่มสาวแต่เราก็มักจะหลงลืมความจริงข้อนี้ เมื่อ
ได้รู้ว่าอาจมีภัยพิบัติใหญ่และอาจเสียชีวิตในอีกไม่กี่เดือนข้างหน้า เป็น
โอกาสดีที่ได้รู้ล่วงหน้า บางคนอาจได้คิดมองเห็นโทษภัยของวัฏสงสาร
อันเปรียบดังมหาสมุทรใหญ่แล้วเร่งรัดตัวเองให้ก้าวหน้าในการสร้างบารมี
และปฏิบัติธรรม เลิกการใช้ชีวิตที่ไร้สาระ เลิกการเบียดเบียนกัน

จากพุทธทำนายระบุว่า ผู้รอดชีวิตจากภัยพิบัติใหญ่ครั้งนี้จะได้พบกับ
ยุคชาววิไล คือยุคแห่งความเจริญรุ่งเรือง จะมีอริยศาสตร์เกิดขึ้น บ้านเมือง
เจริญรุ่งเรือง ผู้คนใส่ใจการบุญกุศล

พวกเราทุกคนควรดำเนินตามรอยพระมหาชนก คือ ไม่ประมาท มีสติ
เตรียมพร้อม มีความเพียร มีศีลบริสุทธิ์ สิ่งศักดิ์สิทธิ์ย่อมช่วยผู้ที่คิดจะ
ช่วยเหลือตัวเองก่อน ขอศีลและบุญจงรักษาทุกท่าน.

การเตรียมพร้อมรับภัยพิบัติและพุทธทำนาย พ.ศ. 2555 - 2560

คำเตือนเรื่องภัยพิบัติที่อาจเกิดขึ้นแล้วและนับวันยิ่งรุนแรงขึ้นเรื่อยๆ

ถ้าเพียงมีใครสักคนได้รอดพ้นจากภัยพิบัติ หรือได้รับประโยชน์จากเอกสารฉบับนี้ ผู้เรียบเรียงก็ถือว่าคุ้มค่าแล้วกับการที่ได้ใช้เวลาจัดทำ หากไม่ด่วนเชื่อหรือปฏิเสธ แต่หากคิดลองสืบดูข้อเท็จจริงในอินเทอร์เน็ตก็จะพบความจริงและคำเตือนเรื่องภัยพิบัติมากมายจากหลากหลายที่มาได้แก่

1. คำพยากรณ์ในพุทธศาสนา พุทธทำนายและพระนักวิปัสสนาหลายๆท่านเตือนภัยพิบัติ พุทธศาสนาจะอยู่ถึง 5,000 ปี แต่จะมีภัยพิบัติใหญ่ในช่วงกึ่งพุทธกาล พ.ศ. 2555 - 2560 (ค.ศ. 2012 - 2017)
2. คำเตือนจากมนุษย์ต่างดาวถึงเรื่องภัยพิบัติใหญ่ หลวงพ่อฤาษีลิงดำและพระนักวิปัสสนาอีกหลายท่าน ตลอดจนผู้รู้ระดับด็อกเตอร์ยืนยันว่ามีมนุษย์ต่างดาว ให้สังเกตว่ามีการพบเห็น UFO บ่อยขึ้น
3. นักวิทยาศาสตร์ไทยที่ทำงานร่วมกับองค์การนาซ่ายืนยันเรื่องภัยพิบัติ และบอกว่าต่างประเทศเตรียมตัวรับภัยพิบัติกันแล้ว ปรากฏข่าวต่างประเทศในอินเทอร์เน็ตเช่นในเว็บไซต์ Youtube เช่นที่อังกฤษมีการประชุมนักวิทยาศาสตร์เพื่อรับมือพายุสุริยะ ที่ขั้วโลกเหนือมีการสร้างห้องนิรภัยเก็บรักษาเมล็ดพันธุ์พืช
4. ดร.สมิท ธรรมสโรช, ดร.อาจง ชุมสาย และอีกหลายท่านเตือนเรื่องภัยพิบัติมีแผ่นดินไหว น้ำท่วม สึนามิ โดยมีภาวะโลกร้อนเป็นตัวการ

สำคัญ ระดับน้ำทะเลจะสูงขึ้นส่วนแผ่นดินกรุงเทพทรุดตัวต่ำลง คาดว่ากรุงเทพจะจมอยู่ใต้น้ำภายในประมาณไม่เกิน 10 ปีข้างหน้า

5. ในหลวงทรงเตือนเรื่องแผ่นดินไหว และยังทรงเตือนให้รับฟังคำเตือนของ ดร.สมิทธ ธรรมสโรช ซึ่งเคยเตือนภัยสึนามิเมื่อปี พ.ศ. 2547
6. นายอัล กอร์ ซึ่งเคยสมัครชิงตำแหน่งประธานาธิบดีของอเมริกา ทำสารคดีที่ได้รับรางวัลออสการ์ เรื่องเตือนภัยจากภาวะโลกร้อน
7. ตรวจสอบจากวิชาโหราศาสตร์ ดวงดาวร้ายทำมุมกันจึงพยากรณ์ว่าจะมีภัยพิบัติเกิดขึ้น โลกจะไม่แตกสลายแต่จะมีคนตายเป็นจำนวนมาก

ระยะภัยพิบัติอาจยาวนานเป็นเวลาประมาณ 5 ปี ตั้งแต่ พ.ศ. 2555 - 2560 จุดที่เราต้องระวังเป็นพิเศษคือจุดเริ่มต้นประมาณปี พ.ศ. 2555 - 2556 เพราะคนยังไม่ค่อยเชื่อเรื่องนี้จึงอาจไม่ได้ระวังตัว ส่วนคนที่เชื่อก็ยังไม่รู้ว่าเหตุการณ์จะรุนแรงขนาดไหนและจะเริ่มวันไหน แต่มีคำพยากรณ์ว่าคนจะกลายสภาพจากเดินเป็นคลาน ตลิ่งจะพัง แผ่นดินจะถล่มเป็นทะเล อีกจุดที่ต้องระวังเป็นพิเศษคือเมื่อใกล้ถึงจุดสิ้นสุดภัยพิบัติประมาณปี พ.ศ. 2560 ซึ่งจะเป็นช่วงที่ภัยพิบัติรุนแรงที่สุด ไฟฟ้าจะดับและโลกจะมีมืดเป็นระยะเวลานาน 7 วัน 7 คืน (มีบางท่านแปลความหมายว่า 7 วันเท่ากับ 1 ราตรี ซึ่งจะมีมืด 7 ราตรีจึงเท่ากับ 49 วัน) หลังจากนั้นจึงเตรียมเข้าสู่ยุคชาววิไล จะมีอริยศาสตร์เกิดขึ้น ประชาชนจะผาสุก ส่วนท้ายของเอกสารนี้จะแนบข้อมูล “พุทธทำนาย” เกี่ยวกับภัยพิบัติซึ่งเป็นต้นฉบับที่ท่านเจ้าคุณฯ วัดบวรนิเวศราชวรวิหาร และผู้ใหญ่ระดับสูงอีกหลายท่าน ตลอดจน

อาจารย์ที่จุฬาฯ ได้จัดทำตามฉบับที่ไปคัดลอกมาจากศิลาจารึกที่ประเทศ
อินเดีย ท่านสามารถสืบค้นหาข้อเท็จจริงและรายละเอียดเพิ่มเติมได้จาก
อินเทอร์เน็ต

เราจะไม่เถียงกันว่ามันจะเกิดขึ้นหรือไม่ และจะเกิดขึ้นเมื่อไหร่
เพราะนักวิชาการและนักวิทยาศาสตร์ก็ยังเถียงกันไม่จบ แต่ที่แน่ๆคือภาวะ
โลกร้อนเป็นเรื่องจริงพิสูจน์ได้ทางวิทยาศาสตร์ ส่วนเรื่องคำเตือนจาก
พระนักวิปัสสนาก็ยากจะพิสูจน์ทางวิทยาศาสตร์ต้องรองานว่าเหตุการณ์จะ
เกิดขึ้น ทั้งนี้จึงขึ้นอยู่กับศรัทธาความเชื่อของแต่ละบุคคล เอาเป็นว่าถ้า
ใครไม่ประมาทก็เตรียมพร้อม ส่วนใครที่ประมาทก็ไม่ต้องสนใจและไม่
ต้องเตรียมพร้อมใดๆ ผู้เขียนไม่อยากพูดมากซ้ำซากจึงเรียบเรียงเอกสารนี้
แจกจ่ายเฉพาะครอบครัวญาติมิตรและผู้สนใจ ส่วนจะเชื่อหรือไม่ก็ขึ้นอยู่กับ
กับบุญกุศลและเส้นทางชีวิตของแต่ละบุคคล

การเตรียมพร้อมแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือการเตรียมภายในกับเตรียม
ภายนอก การเตรียมภายนอกนั้นสามารถที่จะรับภัยพิบัติที่อยู่ในระดับเบา
ถึงปานกลาง แต่สำหรับภัยพิบัติในระดับรุนแรงนั้นต้องมีการเตรียมภายใน
การเผชิญภัยพิบัติครั้งนี้ต้องเตรียมภายนอกและภายในควบคู่กันไป ดำเนิน
ตามรอยพระมหาชนกเป็นตัวอย่าง

การเตรียมภายในขอกกล่าวถึงเพียงสั้นๆ คือการเตรียมจิตและบุญบารมี
ที่ไม่ขอกกล่าวมากเพราะเดี๋ยวจะยืดยาวเกินไป ขอให้ท่านไปศึกษาเพิ่มเติม
สำหรับชาวพุทธก็คือการรักษาศีลและฝึกวิปัสสนากรรมฐาน ฝึกปล่อยวาง
ในขั้น 5 คือกายและจิต ในที่นี้จะเน้นกล่าวถึงการเตรียมภายนอกได้แก่
การเตรียมอุปกรณ์ที่จำเป็นในการเอาชีวิตรอดจากภัยพิบัติ คนที่เชื่อและ
ไม่ประมาทก็ควรเตรียมทุกอย่างให้พร้อมเป็นพิเศษ ส่วนคนที่ยังไม่เชื่อแต่
ถือหลักว่าเราไม่ควรประมาทก็อาจหาเอาของที่มีอยู่แล้วภายในบ้านมาจัดใส่
กระเป่าเป้แบบสะพายไว้ เมื่อถึงคราวจำเป็นจะได้หยิบคว้าง่าย หากรอถึง
คราวคับขันจึงค่อยคิดทำรายการของที่จำเป็นอาจหาได้ไม่ครบ และชักช้า
ไม่ทันสถานการณ์จำเป็นต้องไปต่อคิวอยู่ที่ાયขบวนอพยพ ภัยธรรมชาตินั้นไม่
ควรประมาท แม้ในช่วงวันที่เขียนนี้ (14/10/2553) ก็เพิ่งมีข่าวอ่างเก็บน้ำ
แตก ส่วนที่โคราชและหลายจังหวัดน้ำท่วมฉับพลัน ต้องปล่อยน้ำในเขื่อน
ออกมาเพราะกลัวเขื่อนแตกส่งผลกระทบต่อพื้นที่ลุ่มในภาคกลาง ลอง
สมมติว่าหากเกิดเขื่อนศรีนครินทร์หรือเขื่อนสิริกิติ์แตก อ่างเก็บน้ำแตก
แล้วจะอพยพอย่างไร ถ้าหากเกิดแผ่นดินไหวใต้ทะเลในเขตอ่าวไทยจน
เกิดคลื่นสึนามิเข้ากรุงเทพ ภาคกลาง และภาคใต้ หากต้องอพยพออกจาก
จังหวัดที่อยู่ภายใน 6 - 12 ชั่วโมงจะอย่างไร ถ้าครอบครัวพลัดหลงกัน
จะไปเจอกันที่ไหน ในสถานการณ์ฉุกเฉินนั้นทุกอย่างอาจสับสน ระบบ
การสื่อสารต่างๆอาจล่ม การเดินทางอาจยากลำบากติดขัด ลองนึกถึงช่วง
เทศกาลสงกรานต์ ถ้าทุกคนต่างก็อพยพหนีตายพร้อมๆกันมันจะซุลมุน
ขนาดไหน ไหนจะเกิดความขาดแคลนอาหารและน้ำดื่ม คนที่เตรียมตัวนั้น

ก็อาจดูเหมือนคนบ้าในสายตาของบางคนที่ไม่เตรียมตัว แต่คนที่ไม่เตรียมตัวนี้แหละที่จะต้องรอคอยความช่วยเหลือและเป็นภาระของผู้อื่น ที่สำคัญคือหากภัยพิบัติเกิดขึ้นรุนแรงทั่วโลกพร้อมกัน ทุกคนก็ต้องช่วยเหลือตัวเองก่อนที่จะไปช่วยเหลือคนอื่น แต่ทุกคนต้องช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

แผนการเตรียมพร้อมรับภัยพิบัติ

1. คนที่มีภาระหน้าที่การงาน ต้องทำมาหากินก็ให้ทำงานไปตามปกติแต่ให้คอยสังเกตสถานการณ์ เก็บเงินไว้ให้มากที่สุดเพื่อซื้ออุปกรณ์ของใช้จำเป็นและเสบียงอาหารเตรียมไว้ในยามมีภัยพิบัติ อาจต้องซื้อที่ดินและบ้านใหม่ ผู้ไม่ประมาทควรเริ่มเตรียมกระเป๋าเป้สัมภาระทันที ผู้เขียนเองยังต้องใช้เวลาเตรียมหลายเดือน เนื่องจากต้องค่อยๆ คิดหาสิ่งของที่จำเป็นในยามภัยพิบัติ เมืองไทยยังไม่มีร้านขายอุปกรณ์สำหรับใช้ในภัยพิบัติโดยเฉพาะ เช่น มีดพับ เข็มทิศ ชุดชูชีพ ไฟฉายแบบไม่ใช้ถ่าน ที่กรองน้ำแบบพกพาและอื่นๆ ต้องตระเวนหาหลายที่กว่าจะได้ครบ รายการอุปกรณ์ที่ต้องเตรียมจะอยู่ในเนื้อหาของบทความนี้
2. ชะลอการซื้ออสังหาริมทรัพย์คือบ้านที่ดินในพื้นที่เสี่ยงภัยพิบัติรุนแรงได้แก่ กรุงเทพฯ ภาคกลางและภาคใต้จนกว่าจะพ้นช่วงภัยพิบัติ ถ้ามีอยู่และขายได้ราคาดีก็อาจขายแล้วนำไปซื้อที่ดินในเขตพื้นที่ปลอดภัย อาจเช่าบ้านอาศัยจนกว่าทุกอย่างจะมีความชัดเจนและปลอดภัย

3. ชะลอการซื้อของใช้ฟุ่มเฟือยซึ่งอาจขนย้ายไปได้ไม่หมดและจมอยู่ใต้น้ำเมื่อมีภัยพิบัติเกิดขึ้น
4. ให้รักษาศีลและเร่งรัดการปฏิบัติธรรม ถือศีล 5 ทุกวันและถือนศีล 8 ในวันพระ สวดมนต์ทุกวัน ฝึกการทำวิปัสสนากรรมฐานเพื่อฝึกสติรู้ตัว ฝึกเจริญมรณะสติหรือปลงอสุภชาคศพ จิตจะได้เข้มแข็งกับการเจอภาพที่น่ากลัว ให้ทำบุญด้วยการปล่อยปลา บริจาคโลหิตเป็นประจำ ศึกษาธรรมะ ฝึกการปล่อยวางในขั้น 5 คือร่างกายและจิตมีความเคารพในพระรัตนตรัย
5. แจ้งให้คนในครอบครัวทราบถึงเรื่องภัยพิบัติและวิธีเตรียมพร้อม ควรจัดเตรียมอุปกรณ์เสบียงอาหารสำหรับตนเองและคนในครอบครัว แต่ถ้าใครไม่เชื่อก็ไม่เป็นไรอย่าไปเถียงกันจะไม่เกิดประโยชน์ ให้เราดูแลเฉพาะคนที่เชื่อเพื่อวางแผนเตรียมเสบียงและที่หลบภัยนอกพื้นที่เสี่ยง ควรอยู่ใกล้วัดเพื่ออาศัยพึ่งพิงพุทธคุณ วัดที่มีพระอริยะเจ้าหรือพระบรมสารีริกธาตุจะเป็นที่พึ่งเมื่อถึงคราวมีภัยพิบัติรุนแรง มีผู้แนะนำว่าตึกที่สูงกว่า 3 ชั้นจะมีโอกาสถล่มเป็นอันตรายมาก คนแก่และเด็กควรให้อพยพไปก่อน
6. ช่วงเวลาเสี่ยงเกิดภัยพิบัติ ตามคำพยากรณ์ระบุว่าอาจเกิดในช่วงปี พ.ศ. 2555 - 2560 โดยเฉพาะปลายปีพ.ศ. 2555 เป็นต้นไปไม่ควรอยู่ในพื้นที่เสี่ยงภัย ควรย้ายออกไปแต่เนิ่นๆเท่าที่ทำได้ ผู้เขียนตั้งข้อสังเกตว่าพระนักวิปัสสนาท่านมักพูดถึงนาคเมื่อพูดถึงภัยพิบัติ เช่น

นาคเล่นน้ำ นาคทำงาน นาคโก่งตัว บังเอิญว่าปี พ.ศ. 2555 - 2556
ตรงกับปีมะโรง หมายถึง พญานาค

7. คนที่ยังไม่ค่อยเชื่อให้รอดูสถานการณ์ไปก่อน แต่ต้องไม่ประมาท
สังเกตจากสิ่งแวดล้อม ท้องฟ้าและอาการผิดปกติของสัตว์ต่างๆ เช่น
นก งู หนู แมว หมา ปลาและอื่นๆ ปลอดภัยที่สุดคือรีบย้ายไปอยู่นอก
เขตพื้นที่เสี่ยง คนที่เชื่อควรเตรียมหาที่ทำงานและที่อยู่ชั่วคราวซึ่งอยู่
นอกเขตเสี่ยง เตรียมกระเป๋าและสัมภาระให้พร้อม คนแก่และเด็ก
เล็กให้ย้ายไปก่อนแต่เนิ่นๆ อาจถือเสียว้ายไปชั่วคราวก่อนก็ได้ถ้า
ไม่มีอะไรค่อยย้ายกลับ สถานที่หลบภัยที่ดีคือวัดที่มีพระอริยะเจ้า
หรือพระปฏิบัติเคร่งครัดหรือมีพระบรมสารีริกธาตุ คนที่ยังไม่เชื่อ
อาจถือชะว่าลาพักร้อนหรือลาไปเที่ยวพักผ่อน โดยเฉพาะในช่วง
ปลายปี พ.ศ. 2555 หรือ ค.ศ. 2012 อย่างไรก็ตามเมื่อใกล้ช่วงนั้นอาจ
มีคนอพยพมากจนทำให้การจราจรติดขัดและวุ่นวาย การอพยพที่ดี
คือการอพยพก่อนจะมีประกาศว่าจะเกิดภัยพิบัติ เพราะถ้าประกาศ
เมื่อไหร่คนอาจจะแตกตื่น
8. ให้ลองหาหนังสือ ภาพยนตร์และสารคดีที่เกี่ยวกับภัยพิบัติและการเอา
ตัวรอดในภัยพิบัติมาดู เพื่อศึกษาสถานการณ์และซักซ้อมความเข้าใจ
ก่อนเผชิญสถานการณ์จริง ภาพยนตร์ที่แนะนำคือ The Day After
Tomorrow, Cast Away, The Road สารคดี Man vs. Wild ส่วนเรื่อง
2012 อาจไม่ค่อยได้ความรู้

คำถามที่อาจสงสัย

ถ้าเตรียมอุปกรณ์ทุกอย่างพร้อมแล้วแต่ไม่เกิดภัยพิบัติล่ะ

อย่าลืมว่าแม้แต่คนที่เตรียมตัวแล้วก็อาจไม่รอดชีวิตจากภัยพิบัติ การไม่เกิดภัยพิบัติจึงนับเป็นเรื่องดีที่สุด เพราะหมายถึงว่าไม่ต้องมีคนตายเป็นจำนวนมหาศาล แต่ดูจากปัญหาภาวะโลกร้อนแล้วภัยธรรมชาติจะรุนแรงยิ่งขึ้นเรื่อยๆ ที่จริงแล้วโลกเราตอนนี้กำลังอยู่ในช่วงภัยพิบัติเพียงแต่ภัยขั้นตอนสุดท้ายคือภัยพิบัติใหญ่ที่จะเกิดพร้อมกันทั่วโลกยังไม่ถึง ภัยพิบัติที่จะเกิดขึ้นคือการที่โลกปรับสมดุลครั้งใหญ่พร้อมกัน ถ้ายังไม่ค่อยเชื่อเรื่องภัยพิบัติก็ขอแนะนำให้เตรียมอุปกรณ์เท่าที่พอหาได้ โดยเน้นหลักพอเพียงและประยุกต์จากสิ่งที่มีอยู่แล้ว ถ้าต้องซื้อเพิ่มเติมก็ให้เลือกของที่คุณภาพพอใช้ได้ราคาไม่สูง เสบียงที่เตรียมไว้จะไม่สูญเปล่าเพราะอาหารและน้ำที่เราตุนไว้ก็เอามากินได้ มีคัพแรกก็เก็บไว้ใช้หรือมีไว้ติดตัว ไฟฉายและกระเป๋ายาเราก็ควรมีติดบ้านอยู่แล้ว สบู่ ยาสระผม เสื้อผ้า รองเท้า และของอย่างอื่นๆ ที่เตรียมไว้เราก็เอาออกมาใช้ได้ในชีวิตประจำวัน ส่วนกระตักน้ำ หม้อสนาม ถูนอนหรือเต็นท์ก็คิดซะว่าเราได้อุปกรณ์แคมป์ปิ้งไว้ไปเที่ยวเขาซึ่งอย่างน้อยสักครั้งหนึ่งในชีวิตก็น่าจะได้ใช้ไปเที่ยวภูเขา หรือจะเอาไปขายต่อก็ได้ถ้าเรายังมีชีวิตอยู่ ของบางอย่างถ้าเรากลัวไม่ได้ใช้ก็ไม่ต้องเตรียมไว้ก็ได้ ในยามภัยพิบัตินั้นข้าวของเครื่องใช้จะหายากและมีราคาแพงมาก ถึงเวลานั้นคิดจะซื้อหามาใช้ก็อาจจะทำไม่ได้

อยากขายบ้าน ที่ดิน รถแล้วอพยพ แต่ถ้าไม่เกิดภัยพิบัติละ

เราไม่ได้แนะนำให้ใครขายบ้าน ที่ดิน หรือรถที่มีทิ้ง เพียงแต่บอกให้ชะลอการซื้อออกไปก่อนสำหรับคนที่กำลังคิดจะซื้อใหม่ เอาไว้ผ่านช่วงอันตรายไปแล้วค่อยว่ากัน ดีกว่าซื้อมาแล้วต้องไปจมอยู่ใต้น้ำ ส่วนคนที่มียู่แล้วถ้าประกาศขายแล้วได้ราคาพอใจ ก็อาจจะขายแล้วเก็บเงินไว้ก่อนไม่เอาไปใช้จ่ายฟุ่มเฟือย เราไม่ได้บอกว่าโลกจะแตก เพียงแต่อาจจะมีภัยพิบัติใหญ่ซึ่งภาคกลางกับภาคใต้เป็นพื้นที่เสี่ยงภัย เพราะเป็นพื้นที่ต่ำเสี่ยงภัยน้ำท่วมแบบถาวร แต่มีความจริงอยู่อย่างหนึ่งคือไม่ว่าจะมีภัยพิบัติหรือไม่ก็ตาม กรุงเทพฯต้องจมอยู่ใต้น้ำในประมาณไม่เกิน 10 ปีข้างหน้า เนื่องจากปัญหาภาวะโลกร้อน น้ำแข็งขั้วโลกละลายหนุนน้ำทะเลขึ้นสูง และแผ่นดินกรุงเทพฯทรุดตัว ให้ลองดูสารคดีเกี่ยวกับภาวะโลกร้อนและข้อมูลจากในอินเทอร์เน็ต

อพยพไม่ได้หรอก ฉันมีญาติผู้ใหญ่ที่แก่มากและเด็กเล็กๆด้วย

ระหว่างการวางแผนล่วงหน้ากับการรอให้เกิดภัยพิบัติจึงค่อยคิดอพยพแบบไหนจะง่ายหรือเป็นไปได้มากกว่ากัน ที่จริงยังมีคนแก่และเด็กเล็กๆที่ต้องเตรียมการวางแผนให้ดีๆ เพราะเรากำลังมีอีกหลายๆชีวิตที่ฝากไว้กับเรา เรายังมีกำลัง มีสมอง มีความรู้ เราสามารถหาข้อมูลต่างๆจากอินเทอร์เน็ตได้ เราควรเป็นตัวแทนของคนแก่และเด็กๆในครอบครัว โดยวางแผนล่วงหน้าว่าต้องเตรียมอุปกรณ์เสบียงอาหารอย่างไร ต้องคิดว่าทำอย่างไรจึงจะอพยพได้เร็วที่สุดหากมีภัยพิบัติ อาจย้ายไปอยู่กับญาติที่นอก

พื้นที่เสี่ยงชั่วคราว โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงที่ใกล้เกิดภัยพิบัติ จนกว่าสถานการณ์จะมีความชัดเจน พระท่านมักบอกว่าถ้ามีภัยพิบัติใหญ่เกิดขึ้นภาคเหนือและอีสานของประเทศไทยจะได้รับผลกระทบน้อยกว่าที่อื่น ใครมีญาติอยู่ต่างประเทศควรเรียกกลับมาชั่วคราวก่อน โดยเฉพาะประเทศที่เป็นเกาะนั้นมีความเสี่ยงสูงมาก

จะเชื่อได้อย่างไรว่าจะมีภัยพิบัติเกิดขึ้นแน่นอน มันเหลือเชื่อ ไม่อยากเชื่อ

เราไม่ได้อยากบอกให้เชื่อ เราแค่อยากบอกให้รู้ ทั้งนี้แล้วแต่บุญกุศลที่จะคลงจิตใจแต่ละคนให้เชื่อหรือไม่เชื่อ คนที่ไม่ประมาทจะยังมีโอกาสเตรียมตัวรับภัยพิบัติ สิ่งศักดิ์สิทธิ์ย่อมช่วยผู้ที่คิดช่วยเหลือตัวเองก่อน ดังเช่นพระมหาชนกกว่ายน้ำข้ามทะเลแม่ไม่เห็นฝั่ง เครื่องมือวิทยาศาสตร์ยังไม่ก้าวหน้าพอที่จะทำนายภัยพิบัติถูกต้องร้อยเปอร์เซ็นต์ แต่เรื่องภาวะโลกร้อนเป็นสิ่งที่วิทยาศาสตร์พิสูจน์ได้จริง ถ้าได้ดูสารคดีของนายอัล กอร์ จะรู้ความจริง ทุกวันนี้เราได้ยินข่าวคนตายจากภัยพิบัติต่างๆที่มีแนวโน้มรุนแรงและเกิดขึ้นบ่อยครั้งทั่วโลก คนที่ถูกคิดและสังเกตจะเห็นได้ว่าธรรมชาติและโลกกำลังผิดปกติอย่างหนัก ทุกวันนี้เรามีคนตายจากพายุแผ่นดินไหว คลื่นสึนามิ น้ำท่วมฉับพลัน อ่างเก็บน้ำแตก ภูเขาไฟระเบิด ภัยพิบัตินั้นมักเป็นเรื่องเรื่องเหลือเชื่อเสมอ ก่อนปี 2547 สึนามิก็เคยเป็นเรื่องเหลือเชื่อสำหรับเมืองไทย ดึกเวลด์ทรดถล่มก็เป็นเรื่องเหลือเชื่อ เซ็นทรัลเวลด์ถูกเผาก็เป็นเรื่องเหลือเชื่อ แต่ทุกอย่างเกิดขึ้นแล้ว เราแน่ใจว่าเรารู้จักโลกใบนี้และจิตใจคนมากแค่ไหน บางทีจุดเริ่มต้นของภัยพิบัติ

อาจเกิดจากบางประเทศที่ก่อสงครามโดยไม่มีการเตือนล่วงหน้า ถ้ารอให้มีข่าวออกโทรทัศน์นั้นหมายถึงสิ่งต่างๆ ได้เกิดขึ้นแล้ว และเราอาจไม่มีโอกาสเตรียมตัวอีกแล้วเพราะเข้าสู่ช่วงเวลาแห่งการเผชิญหน้ากับภัยพิบัติ

ถ้าจะมีภัยพิบัติจริง ทำไมต่างประเทศไม่เตรียมการ

ต่างประเทศมีการเตรียมการแล้ว ถ้าเราเข้าไปหาข้อมูลอินเทอร์เน็ต โดยหาจาก Google และ Youtube เราจะพบว่าต่างประเทศมีการเตรียมการกันมาตลอด เช่น ทำที่หลบภัยขนาดใหญ่ใต้ดิน มีการกักตุนอาหารและเมล็ดพันธุ์พืชโดยกลุ่มนักธุรกิจที่ร่ำรวย ในเว็บไซต์ต่างๆ มีการขายอุปกรณ์เกี่ยวกับการยิงชีพ

ทำไมราชการไม่ประกาศเตือนภัยให้คนอพยพ

ถ้ารอคำเตือนแสดงว่าเรากำลังจะฝากชีวิตไว้กับคนอื่น เป็นไปได้ว่าพวกเขาอาจไม่รู้ ไม่เชื่อ ไม่สนใจ นักการเมืองของบางประเทศอาจไม่มีเวลาหรือไม่มีสมองสำหรับการคิดเรื่องพวกนี้ ตัวอย่างที่ชัดเจนคือภัยคลื่นสึนามิในปี พ.ศ. 2547 ทั้งที่ได้มีการเตือนภัยล่วงหน้าโดยออกเป็นหนังสือและมีตราประทับทางราชการรับเรื่องไว้ แต่ไม่มีการตอบสนอง และคนที่ออกมาเตือนถูกด่า ดังนั้นเราไม่ควรฝากชีวิตเราและครอบครัวไว้กับนักการเมือง มีรัฐบาลบางประเทศรู้และกำลังเตรียมการ แต่ให้ลองจินตนาการดูหรือลองไปหาภาพยนตร์มาดู แต่ละเรื่องจะประกาศภาวะฉุกเฉินหรือกฏอัยการศึกในช่วงท้ายก่อนจะเกิดภัยพิบัติ เช่นในเรื่อง 2012

และ Knowing ถ้าประกาศออกมาล่วงหน้าจะเป็นอย่างไร อาจเกิดความ
โกลาหลวุ่นวาย เผาบ้านเผาเมืองเผาห้างเพื่อกักตุนสิ่งของ ปล้นร้าน
สะดวกซื้อ คนชั่วหลายคนจะทำเรื่องวุ่นวาย คนบางส่วนอาจหยุดทำงาน
ถูกจ้างตามบริษัทห้างร้านหยุดงาน โรงงานต้องปิด สินค้าหยุดการผลิต
ตำรวจ ข้าราชการ พนักงานไฟฟ้าประปาพากันหยุดทำงาน เกิดการหยุด
ชำระหนี้ธนาคารและบัตรเครดิต การเงินล่มสลาย เศรษฐกิจพังยับ อีก
อย่างที่สำคัญคือใครจะเสี่ยงประกาศว่าภัยพิบัติจะเกิดแน่นอนเมื่อไหร่ หาก
ประกาศไปแล้วไม่เกิดก็ช่วยแน่นอน เลือกลงคร่าวต่อไปอาจไม่ได้รับเลือก
มาเป็นรัฐบาล ดร.สมิทธเคยออกมาเตือนล่วงหน้าเรื่องสึนามิในปี 2547
ปรากฏว่ากลุ่มธุรกิจและประชาชนที่ไม่เชื่อออกมาต่อต้านและประกาศห้าม
ดร.สมิทธเข้าไปในจังหวัด มิฉะนั้นจะไม่รับรองความปลอดภัย ในหลวง
ก็เคยทรงเตือนเรื่องแผ่นดินไหวในประเทศไทย และท่านยังตรัสว่าให้รับ
ฟังคำเตือนของ ดร.สมิทธ พระนักวิปัสสนาท่านก็เตือนลูกศิษย์และญาติ
โยมที่ศรัทธาท่าน คนส่วนใหญ่มักไม่เชื่อและตำหนิคนที่ออกมาเตือนว่า
เป็นคนบ้าสร้างปัญหาทำให้ประชาชนแตกตื่น

ภัยพิบัติที่ต้องเตรียมตัวเผชิญมีอะไรบ้าง

พิจารณาจากพุทธทำนายปรากฏคำว่า “คนเปลี่ยนสภาพจากเดินเป็น
คลาน” “ตลิ่งพัง แผ่นดินธรรมจะถล่มเป็นทะเล” และ “เมืองมนุษย์มีค
7 วัน 7 คืน”

พิจารณาจากคำทำนายในหนังสือโหราศาสตร์คัมภีร์โบราณชื่อ “หนังสืออินทร์ตก – เทพทำนาย” ระบุภัยที่จะเกิดในปีจนถึงปีคุณ มี 9 ประการคือ

1. ภัยพายุลมแรง แผ่นดินไหว
2. อัคคีภัย (ภัยจากไฟ)
3. อุทกภัย (ภัยจากน้ำ)
4. ภัยจากฟ้าผ่า
5. ภัยจากอากาศที่แปรปรวน (ร้อนจัดและหนาวจัด)
6. ภัยจากสารพิษต่างๆ
7. ภัยจากกาฬโรค (โรคระบาด)
8. ภัยจากข้าวยากหมากแพง
9. ภัยจากคนทำร้าย เบียดเบียนกันเอง (ดูเพิ่มในภาคผนวก)

พิจารณาได้จากความเป็นจริงตามที่ปรากฏอยู่ในข่าวทุกวันนี้ ภัยพิบัติเกิดขึ้นทั่วโลก ส่วนใหญ่จะเป็นภัยจากน้ำซึ่งอาจมาในรูปของพายุฝน น้ำท่วมฉับพลัน คลื่นสึนามิ และพบว่าภัยหลายชนิดมักมีความเกี่ยวพันกันคือมาเป็นชุด เช่น ก่อนเกิดน้ำท่วมหรือคลื่นสึนามิก็จะมีแผ่นดินไหวหรือพายุมาก่อน หลังจากทีน้ำท่วมหรือเกิดคลื่นสึนามิแล้วภัยที่ตามมาคือโรคระบาดและพิษจากสารเคมีที่มากับน้ำ พร้อมกับเกิดภาวะอาหารขาดแคลนข้าวยากหมากแพง บางพื้นที่เกิดความรุนแรงถึงกับทำร้ายเบียดเบียนกันเองเพื่อแย่งอาหาร น้ำดื่มและสิ่งของ

ไม่รู้จะอพยพไปอยู่ที่ไหน ทำมาหากินอะไร

อาจเป็นเพียงการหลบภัยชั่วคราวเท่านั้น คนที่ยังไม่ค่อยเชื่อก็ให้เพียงแค่อึดใจหรือเกริ่นๆกับญาติ หรือเพื่อนฝูงที่มีญาติอยู่นอกเขตพื้นที่เสี่ยงภัยว่าช่วงนั้นเราอาจไปเที่ยวหรือไปหลบภัยสักพัก ระหว่างนี้ก็ทำงานเก็บเงิน คิดซะว่าเก็บเงินไปเที่ยว เวลาไปหลบภัยจะได้มีเงินมีเสบียงอาหารไม่เป็น

ภาระของคนอื่น ที่ดินต่างจังหวัดหลายแห่งราคาไม่แพงนัก ต่างจังหวัดตามเมืองท่องเที่ยวใหญ่ๆก็มียานให้ทำมากมายลองหาดูในอินเทอร์เน็ต ถ้าหาความรู้หรือฝึกฝนการนวดไทย โยคะ การทำอาหารไทย คอมพิวเตอร์ การเกษตรไว้บ้างก็ดี อยู่เมืองไทยถ้ารู้จักใช้เศรษฐกิจพอเพียงคงไม่อดตายเมื่อพ้นระยะเสี่ยงที่จะเกิดภัยพิบัติแล้วอาจค่อยกลับมาใช้ชีวิตปกติตามเดิม

จะต้องเริ่มอพยพเมื่อไหร่

เมื่อไหร่ที่จะอพยพนั้นขึ้นอยู่กับความพร้อม งบประมาณ และปัจจัยส่วนบุคคล เราเพียงเตือนสติให้มีการวางแผนเตรียมพร้อม งบประมาณเป็นสิ่งจำเป็น ควรเขียนแผนการและรายการสิ่งของที่ต้องเตรียมให้ชัดเจน ควรมีกำหนดการล่วงหน้าแต่สามารถเปลี่ยนได้ตามสถานการณ์เฉพาะหน้า ถ้าไม่เตรียมพร้อมก็จะไม่มีวันพร้อม ถ้าอพยพทั้งที่ยังไม่พร้อมก็จะเกิดความเสียหาย แต่ถ้ายังช้าก็อาจยิ่งเพิ่มความเสี่ยงเพราะเราไม่รู้แน่นอนว่าจะเกิดเมื่อไหร่ ถ้ายังไม่พร้อมก็ยังไม่ต้องอพยพแต่ควรเตรียมที่จะเป็นผู้อพยพรุ่นสุดท้ายที่รอดจากภัยพิบัติ ควรระวังเป็นพิเศษในปี 2555 โดยเฉพาะช่วงปลายปี 2555 ถึงกลางปี 2556 พระราชนิพนธ์เรื่อง พระมหาชนกของในหลวง ระบุเหตุการณ์ที่พระมหาชนกประสบภัยเรือจม ต้องว่ายน้ำอยู่ในมหาสมุทร ระหว่างวันที่ 2 ถึงวันที่ 9 พฤษภาคม ซึ่งเป็นวันพระ ช่วงวันดังกล่าวจะมาพ้องตรงกับวันที่ 9 พฤษภาคม 2556 ซึ่งเป็นวันพระเช่นเดียวกัน แม้วันคืนหมุนเวียนมาตรงกันได้บ่อยๆ แต่ก็ควรระวังภัยในช่วงวันดังกล่าวไว้บ้าง อีกช่วงที่ต้องระวังเป็นพิเศษคือในปี 2560

สมมติ ถ้าเริ่มมีภัยพิบัติรุนแรงในปี พ.ศ. 2555 - 2556 เมื่อลอง
คำนวณเวลาที่เหลือนับตั้งแต่ที่เรียบเรียงเอกสารนี้ (เดือนพฤศจิกายน 2553)
เราจะเหลือเวลาสำหรับเตรียมเสบียงไว้เลี้ยงตัวทั้งในภพนี้และภพหน้าดังนี้

ถ้าอพยพเดือน มกราคม 2555 เรามีเวลาเหลืออีกเพียง 14 เดือนเศษ
ถ้าอพยพเดือน เมษายน 2555 เรามีเวลาเหลืออีกเพียง 17 เดือนเศษ
ถ้าอพยพเดือน กรกฎาคม 2555 เรามีเวลาเหลืออีกเพียง 20 เดือนเศษ
ถ้าอพยพเดือน ตุลาคม 2555 เรามีเวลาเหลืออีกเพียง 23 เดือนเศษ
ถ้าอพยพเดือน ธันวาคม 2555 เรามีเวลาเหลืออีกเพียง 25 เดือนเศษ

ตัวอย่าง ถ้าวางแผนอพยพไว้ในเดือนกรกฎาคม 2555 เราจะมีเวลา
สำหรับการรักษาศีล ปฏิบัติธรรมและเก็บเงินเพียง 20 เดือนเท่านั้น

ถ้าเก็บเงินเดือนละ 1,000 บาท จะมีเงินเก็บเท่ากับ 20,000 บาท
ถ้าเก็บเงินเดือนละ 3,000 บาท จะมีเงินเก็บเท่ากับ 60,000 บาท
ถ้าเก็บเงินเดือนละ 5,000 บาท จะมีเงินเก็บเท่ากับ 100,000 บาท
ถ้าเก็บเงินเดือนละ 7,000 บาท จะมีเงินเก็บเท่ากับ 140,000 บาท
ถ้าเก็บเงินเดือนละ 9,000 บาท จะมีเงินเก็บเท่ากับ 180,000 บาท

ควรเตรียมเสบียงอาหาร น้ำดื่มและเชื้อเพลิงไว้อย่างน้อย 3 เดือน หรือนานกว่านั้น

ถ้าถือศีล 8 กินอาหารและน้ำวันละ 2 มื้อ เป็นเวลานาน 3 เดือน เท่ากับต้องมีอาหาร 180 มื้อต่อ 1 คน

ถ้าถือศีล 5 กินอาหารและน้ำวันละ 3 มื้อ เป็นเวลานาน 3 เดือน เท่ากับต้องมีอาหาร 270 มื้อต่อ 1 คน

เช็ครายการอุปกรณ์ที่ต้องเตรียมเพื่อเอาชีวิตรอดในภัยพิบัติ

ให้แบ่งกระเป๋าออกเป็น 3 ใบ ทุกคนควรเตรียมกระเป๋าทั้ง 3 ใบนี้ ไว้ตลอดระยะเวลา 5 ปี (พ.ศ. 2555 - 2560) เราไม่รู้ว่าอาจจะต้องอพยพ หรือย้ายที่หลบภัยเมื่อไหร่ แต่ต้องเตรียมพร้อมที่จะขนสัมภาระขึ้นรถ เดินทางได้ทันทีภายใน 1 - 2 ชั่วโมงหลังจากที่ทราบข่าวว่าจะเกิดภัยพิบัติ ในเขตที่เราอาศัยอยู่ แต่อาจไม่มีการเตือนภัยก็ได้ เเสบียงที่เตรียมไว้และ อุปกรณ์นั้นไม่แน่ว่าอาจจะได้ใช้ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2555 - 2556 หรืออาจต้องใช้ในช่วงสุดท้ายของภัยพิบัติคือปี พ.ศ. 2560 ทุกคนควรมีกระเป๋า สัมภาระส่วนตัวไว้เพราะหากพลัดหลงกันกับกลุ่มจะได้ไม่ลำบาก เพื่อทำ กระเป๋าหายหรือตกน้ำก็ยังมีพออาศัยของคนที่เหลือในกลุ่มได้บ้าง ตรวจสอบเช็ค สิ่งที่เตรียมไว้เสมอ หากใกล้หมดอายุให้นำออกมาใช้และหาของใหม่มา ทดแทน

1. **กระเป๋าใบแรก ใบเล็กคาดเอว** ติดตัวเสมอยามภัยพิบัติแม้ในเวลานอน เพื่อกรณีฉุกเฉิน เช่น มีน้ำป่าหลากหรือน้ำท่วมฉับพลันซึ่งมักเกิดขณะนอนหลับ หรืออาจพลัดตกน้ำขณะเพลอ ถ้ากระเป๋าใบนี้สัมภาระไม่ทันอย่างน้อยก็ยังมีอุปกรณ์ที่จำเป็นติดตัวอยู่บ้าง ควรมีกระเป๋าชุดสำรองอีก 1 ชุดไว้ทำยารถหรือในที่ทำงานด้วยเพราะไม่แน่ว่าอาจไม่มีโอกาสกลับไปเอาที่บ้าน

1.1 **มิด** มิดเป็นอุปกรณ์สำคัญ ควรมีมิดพับเอนกประสงค์หรือมิดพกที่คมแข็งแรงไว้ใจได้ มิดพับเอนกประสงค์ ใช้ประโยชน์ได้เยอะกว่ามิดธรรมดา มิดพับเอนกประสงค์ของสวิสหรือที่เรียกว่ามิดสวิส ราคาประมาณ 1 พันบาทขึ้นไป ซื้อจากร้านทั่วไปหรือตามเว็บไซต์ถูกกว่าในห้าง มิดพับราคา ถูกอันละไม่ถึง 100 บาทก็มี แต่ต้องทดสอบคุณภาพและความทนทานให้ดี มิดพับเอนกประสงค์ควรมีใบเลื่อยด้วย หรือซื้อเลื่อยที่เป็นเส้นลวดต่างหาก มีขายตามร้านขายอุปกรณ์เดินป่า ลองถามดูหลายๆร้าน ถ้าจะประหยัดก็แค่ มิดทำครัวเล็กๆแบบมีปลอกซ่อนคมสักเล่ม ถ้าเคยดูภาพยนตร์เรื่อง Cast Away หรือหนังสือคดี Man vs. Wild จะเห็นเลยว่ามิดเป็นอุปกรณ์ที่จำเป็นมาก ถ้าไม่มีมิดก็ต้องหาเปลือกหอย กระจุกสัตว์ หรือก้อนหินเอามาทุบหรือกะเทาะให้คม

1.2 **แท่งหินจุดไฟ** ไฟเป็นสิ่งที่ขาดไม่ได้ แท่งหินจุดไฟดีกว่าไฟแช็คตรงที่แม้จะตagn้ำก็ยังสามารถใช้ได้ ไม่ต้องกลัวน้ำมันหรือแก๊สในไฟแช็คจะหมดแต่จะจุดยากกว่าถ้าไม่เคยใช้งานมาก่อน ลองดูวิดีโอวิธีการใช้แท่งหินจุดไฟในหนังสือคดี Man vs. Wild หรือในเว็บไซต์ Youtube ราคาประมาณ 300 บาท แต่ควรมีไฟแช็คติดกระเป๋าเพื่อไว้ด้วย ไม่แนะนำไม้ขีดไฟเพราะถ้าชื้นหรือ

เปียกน้ำก็ใช้ไม่ได้แล้ว การจุดไฟและเลี้ยงไฟเป็นทักษะพื้นฐานในการอยู่รอด ไฟให้แสงสว่างและความอบอุ่นในยามที่อากาศหนาวจัดและป้องกันสัตว์ร้ายบางชนิดได้ แต่ไฟแย่งออกซิเจนต้องระวังอย่าจุดไฟในที่อากาศไม่ถ่ายเท ก่อนจุดไฟขอให้แน่ใจว่าไม่มีแก๊สรั่ว ถ้ามีที่หลบภัยแล้วอย่าลืมนึกถึงพื้นหรือเชื้อไฟสำหรับก่อไฟด้วย ลองหาความรู้เกี่ยวกับการก่อไฟแบบต่างๆ เช่น การก่อไฟขณะฝนตก การก่อไฟให้มีควันเยาะๆ เพื่อส่งสัญญาณควัน

1.3 กระทิกน้ำและหม้อสนาม เป็นอุปกรณ์ที่ทหารและนักเดินป่าใช้ ราคาประมาณ 500 บาท หาได้ตามร้านขายอุปกรณ์เดินป่าและตามเว็บไซต์ ในช่วงภัยพิบัตินั้นแหล่งน้ำบนดินตามธรรมชาติอาจปนเปื้อนสารพิษและมีเชื้อโรคที่ทำให้ท้องร่วงอย่างรุนแรง ควรหาน้ำจากแหล่งน้ำใต้ดินและจากพืช ควรกรองและต้มน้ำก่อนดื่มทุกครั้ง

1.4 เครื่องกรองน้ำแบบพกพา เดี่ยวนี้มีแบบหลอดซึ่งมีขนาดเล็กและเบาสามารถกรองเชื้อโรคได้ด้วย ลองหาซื้อตามร้านขายอุปกรณ์เดินป่า ราคาประมาณ 500 บาทขึ้นไป ควรเป็นอุปกรณ์ที่มีไว้พกติดตัวคู่กับกระทิกน้ำและหม้อสนาม แต่ถ้าพกไม่สะดวกก็ใส่ไว้ในเป้สะพายหลัง

1.5 เข็มทิศ เอน้ำหนักเบา แต่ถ้าเล็กเกินไปไม่ดี ต้องอย่าใส่ฟองอากาศก่อนใช้ เข็มทิศบางรุ่นสามารถบอกอุณหภูมิได้ด้วย แต่ในช่วงภัยพิบัติเข็มทิศอาจใช้ไม่ได้ถ้าสนามแม่เหล็กมีความผิดปกติ อาจต้องหาความรู้เกี่ยวกับการหาทิศทางจากธรรมชาติและการหาดาวเหนือไว้ด้วย

1.6 แผนที่ แผนที่ทางหลวง แผนที่ทั่วประเทศ แผนที่จังหวัดที่อยู่ปัจจุบัน
แผนที่จังหวัดที่วางแผนว่าจะอพยพไป เลือกแผนที่ซึ่งระบุความสูงของ
พื้นที่ด้วย จะได้ว่าที่ไหนเป็นพื้นที่สูงหรือต่ำจากระดับน้ำทะเลมากน้อย

แค่ไหน ราคาประมาณฉบับละ 100 บาท ต้องมีเข็มทิศไว้ใช้ประกอบกัน

1.7 ไฟฉายที่ไม่ต้องใช้ถ่าน เป็นแบบที่ใช้มือหมุนเพื่อชาร์จไฟเก็บไว้ อัน
เล็กพกสะดวกราคาประมาณ 100 บาทขึ้นไป ไฟฉายแบบนี้ดีที่ไม่ต้อง
กังวลว่าถ่านหรือแบตเตอรี่จะหมด แต่แนะนำให้มียุติไฟฉายแบบที่ใช้ถ่านติด
ไว้ด้วยเพื่อกรณีฉุกเฉินต้องใช้รีบด่วน เช่น ต้องวิ่งหนีน้ำแล้วจะต้องมามัว
นั่งหมุนคงไม่ทันการณ์ เตรียมถ่านสำรองด้วย ควรเลือกถ่านแบบที่หา
เปลี่ยนง่ายๆ ถ่านก้อนจิ๋วอาจหาซื้อยากในต่างจังหวัด ไฟฉายแบบที่คาดหัว
ก็ดีเพราะทำให้มือทั้งสองข้างของเราว่าง หรืออาจตัดแปลงไฟฉายที่มีอยู่ให้
คาดหัวได้ แสงสว่างเป็นเครื่องให้ความอุ่นใจที่ดีในยามที่โลกอาจมืดมิด
ติดต่อกันนานหลายวันหลายเดือน ไฟฉายแบบตั้งโต๊ะเหมาะสำหรับการ
รวมกลุ่ม สภาพจิตอาจไม่ค่อยดีหากต้องอยู่ในที่มืดนานๆ ดังเช่นกรณีคนที่
ติดในเหมืองต้องอยู่ในที่มืดนานกว่า 2 เดือน ไฟฉายแบบอันใหญ่ๆสว่างดี
แต่เทอะทะไม่คล่องตัว ถ้าจะประหยัดก็เอาไฟฉายที่มีอยู่ไม่ต้องซื้อใหม่แต่
เตรียมถ่านสำรองไว้เปลี่ยนด้วย ไฟฉายควรกันน้ำหรือใส่ถุงพลาสติกใส่ไว้
เพื่อกันน้ำ

1.8 นกหวีด สำหรับเป่าขอความช่วยเหลือ นกหวีดยี่ห้อดีๆอาจมีราคาสูงถึง
ตัวละ 200 กว่าบาท แต่เสียงจะดังไปไกลมาก ใช้แรงเป่าน้อยแต่เสียงดัง
ดีกว่าตะโกน นกหวีดที่ดีจะเป่าให้มีเสียงได้แม้มันเปียกน้ำ

1.9 กระจกเงา สะท้อนแสงเพื่อส่งสัญญาณความช่วยเหลือ สะท้อนแสงให้เห็นแต่ไกลแม้คนบนเครื่องบินหรือเฮลิคอปเตอร์ของหน่วยกู้ภัย ใช้กระจกเงาธรรมดาหรือจะซื้อกระจกที่ทำไว้โดยเฉพาะก็ได้ อาจประยุกต์ใช้สิ่งของที่เงาวาวเพื่อสะท้อนแสง เช่น มิด แผ่นซีดี เงาสะท้อนบนบัตร ATM

1.10 ชุดชูชีพ เพื่อการลอยตัวในน้ำแม้ว่าจะว่ายน้ำคล่องก็ต้องมีไว้ เพราะอาจต้องลอยคอและรอคอยความช่วยเหลือเป็นเวลานาน ในช่วงวิกฤติอาจต้องใต้นอนเพราะน้ำท่วมฉับพลันอาจเกิดขึ้นในขณะที่กำลังนอนหลับ ราคาประมาณ 400 - 500 บาท ถ้ามีเรือเตรียมไว้ด้วยยิ่งดี ราคาประมาณ 3,000 บาทขึ้นไป ปัญหาเมื่อมีภัยน้ำท่วมคือออกไปขอความช่วยเหลือไม่ได้

1.11 มิดใหญ่ (มิดเดินป่า) และอาวุธป้องกันตัว เช่น หอก ปืน ธนูหน้าไม้ แต่ไม่แนะนำเครื่องช็อตไฟฟ้า เพราะต้องรู้วิธีช็อตให้ถูกจุดในร่างกายจึงได้ผลและต้องใช้ระยะประชิดตัว ใช้สเปรย์พริกไทยจะดีกว่า อาวุธมีไว้เพื่อป้องกันไม่โช่เพื่อชู่ ถ้าใช้ชู่ระวังจะโดนแย่ง ป้องกันตัวแล้วหนีไม่โช่มีไว้ลุยสู้เพื่อฆ่าชีวิตเป็นการเบียดเบียนกัน หากโดนสเปรย์พริกไทยให้ใช้ของเหลวที่มีไขมัน เช่น นมชนิดไม่พร่องมันเนยล้างหน้า มิดใหญ่มีไว้ ป้องกันภัยและใช้ผ้าฟีน ถ้ามีปืนและลูกกระสุนไว้ป้องกันตัวด้วยจะดีมาก

1.12 ไม้ยาวๆสักอันมีประโยชน์มาก เช่น ใช้เอาไว้ไล่งู ชู่หมา ผูกกับมิดก็จะกลายเป็นหอก ใช้พุงตัว ทำคานหามสัมภาระ แขนงหม้อสนามเวลาหุงข้าว ทำราวตากผ้า ใช้เกาะแทนเชือกได้ในบางกรณี เวลาช่วยคนจมน้ำต้องใช้อุปกรณ์ เช่น โยนเชือกให้หรือยื่นไม้ให้เขาจับ อย่าเอาตัวเราเข้าไปให้จับ

เพราะเป็นอันตรายถึงชีวิต ใช้ไม้หยั่งพื้นเวลาลุยน้ำดูว่าน้ำตื้นหรือลึก ใต้น้ำ อาจมีหลุมหรือท่อ บางครั้งพื้นดินที่อยู่ใต้น้ำอาจทรุดตัวลงเป็นหลุม

1.13 กล่องส่องทางไกล อาจไม่จำเป็นแต่ถ้ามีจะดีมากเพราะช่วยให้เราได้รับ สถานการณ์รอบๆที่หลบภัยและในพื้นที่ไกลๆว่าทางข้างหน้ามีอันตรายจาก ภัยธรรมชาติหรือภัยจากคนร้ายที่ดักรอปล้นชิงหรือไม่ ราคาประมาณ 2,000 บาทขึ้นไป

1.14 พระเครื่องหรือสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่เป็นกำลังใจ พระเครื่องนำมาใช้ในน้ำ สวดมนต์ขอพิงบารมีพระพุทธเจ้าเพื่อทำน้มนต์ขับไล่โรคภัยความเจ็บป่วย และสิ่งชั่วร้าย แนะนำพระที่สร้างโดยหลวงปู่ฤาษีลิงดำหรือตามที่เชื่อถือ ศรัทธา ในพุทธทำนายให้เขียนอักษรพระคาถาลงบนผ้าขาวว่า " หิตะชิรา ทัน มั่นกะโลอังคะ สิตากะละธา ฐาสะสะติ โหตะถิ โหคะหะคะเน " ใช้ติด ไว้ที่หน้าบ้าน ห้วนอน พันศีรษะ ในยามคับขันคนที่รอดมักเป็นคนที่มีสติ และมีกำลังใจดี ในเรื่องพระมหาชนक्तานมีสติ ไม่ร้องไห้ ไม่คร่ำครวญ ท่านมีความเพียรและทรงสมาทานศีล 8 ในวันพระ แม้ในขณะว่ายน้ำอยู่ในมหาสมุทร จนกระทั่งเทพธิดาชื่อมณีเมขลามาช่วยไว้ แสดงให้เห็นว่าผู้ มีความเพียร มีศีล มีกำลังใจ มีสติอาจรอดพ้นจากภัยพิบัติ พุทธทำนาย ยังระบุด้วยว่าคนที่มศีลครบบริสุทธิ จิตใจมีเมตตากรุณาไม่ประทุษร้ายผู้อื่น จึงจะรอดพ้นภัยพิบัติ จึงให้หมั่นสวดมนต์ อาราธนาศีล 5 หรือศีล 8 มีความเคารพในพระรัตนตรัย

1.15 หนังสือสวดมนต์เล่มเล็กๆหรือเป็นแผ่นพับเล็กๆ คาถาพาหุงมหากา ชินบัญชร อุปปะสันติ หนังสือรวมบทสวดพระสูตรและพระปริตรต่างๆที่มี

พุทธคุณต่างกัน เช่น รัตนสูตรใช้ทำน้ำมนต์ ขันธปริตรช่วยป้องกันงูและ สัตว์มีพิษ เป็นต้น การสวดมนต์ในครอบครัวยามมีภัยพิบัติคืออาจล้อมวง กันแล้วสวดมนต์ไปพร้อมๆกัน บทอธิปิโสภาคะวา สวดง่ายและศักดิ์สิทธิ์ แต่อย่าคิดว่าสวดมนต์แล้วอยู่เฉยๆจะปลอดภัย ถ้าภัยมากก็ต้องแก้ไขด้วยสติ และความเพียรเช่นพระมหาชนกเป็นตัวอย่าง สิ่งศักดิ์สิทธิ์ย่อมช่วยผู้ที่คิด จะช่วยเหลือตัวเองก่อน การสวดมนต์ช่วยให้มีสติป้องกันจิตไม่ให้ฟุ้งซ่าน หรือเสียสติเวลาที่พบกับสถานการณ์ที่บีบคั้น จิตคนเราที่ฟุ้งซ่านจะเป็นบ้า ได้ง่ายๆ ดังเช่นเหยื่อที่รอดชีวิตจากภัยสึนามิและคนงานในเหมืองที่ชิลี ยังมีพุทธทำนายว่าให้ประพาศิตนอยู่ในศีลธรรมและยึดถือคาถาของอาตมาจะ พ้นภัยพิบัติให้เจริญภูวนาดังนี้ " หิตะชิราทัน มั่นกะโลอังคะ ตีลาอะละ ฐา ฐาสะสะติ โหตะถิ โหคะหะคะเน "

1.16 อุปกรณ์ของใช้อื่นๆ ที่จำเป็น เช่น หน้ากากปิดจมูกป้องกันเขม่าควัน แว่นตาว่ายน้ำป้องกันควันไฟ ลมแรงพัดฝุ่นละอองเข้าตา หรือเวลาต้อง ลอยคออยู่ในน้ำนานๆ ยาแก้โรคประจำตัว แว่นสายตา นาฬิกากันน้ำแบบ เจ็มไม่ใช่แบบดิจิตอลเพราะอาจเสียได้จากพายุสุริยะ ช้อนกินข้าว ปลั้ว สนามขนาดเล็ก กระดาษทิชชู ผ้าอ้อม ของใช้สำหรับเด็ก ผ้าสามเหลี่ยม แบบที่ลูกเสือใช้ ผ้าสารพัดประโยชน์ที่สุดคือผ้าขาวม้า มีผู้แนะนำให้ เตรียมที่อุดหูกันเสียงเพราะอาจมีเสียงดังมากเกิดขึ้นทำให้เสียงขวัญหรือเสีย สติ อาจเป็นเสียงของระเบิดหรือเสียงธรรมชาติเตือนก่อนเกิดแผ่นดินไหว ครั้งใหญ่

1.17 เงินสดและทองคำ ถอนเงินจากธนาคารแล้วแปลงเป็นเสบียงอาหารหรือทองคำ มีแนวโน้มว่าเงินอาจจะมีค่าน้อยลงหรือกลายเป็นเศษกระดาษ ควรขายหุ้นและแชร์ ควรเงินสดไว้บ้างเพื่อจำเป็นต้องใช้ระหว่างเดินทาง เพื่อซื้อของใช้ เเสบียงอาหาร เติมน้ำมัน ส่วนบัตรเครดิตและ ATM อาจหมดประโยชน์

อุปกรณ์ที่อาจเสียหายเมื่อโดนน้ำให้เก็บในถุงพลาสติกใสกันน้ำ เช่น ถุงแบบ Zip Lock หรือใส่ถุงแล้วมัดหนังยางกันน้ำเข้าก่อนใส่ในกระเป๋าสัมภาระ ควรเก็บของให้เป็นหมวดหมู่และเลือกใช้ถุงพลาสติกใส่เก็บของเพื่อสะดวกเวลามองหาสิ่งของที่เก็บไว้ได้ง่ายเวลาต้องรีบหยิบใช้ หลีกเลี่ยงการลุยน้ำและตากฝนเพราะจะมีสารเคมีและเชื้อโรค ถ้าต้องเดินลุยน้ำต้องใช้ถุงพลาสติกใส่เป็นถุงเท้าก่อนจะใส่รองเท้าเพื่อป้องกันโรค เช่น โรคน้ำกัดเท้าและโรคร้ายแรงอื่นๆ หลังจากนั้นให้ใช้ค่างทับทิมชำระล้างร่างกายทุกครั้ง ในการเดินให้ใช้ไม้หยั่งคูพื้นได้น้ำว่าปลอดภัยหรือไม่ พื้นอาจมีหลุมมีบ่อมีท่อหรือพื้นทรุดตัว ต้องระวังงู ตะขาบ สัตว์มีพิษ รวมถึงจระเข้ที่อาจหลุดออกมาจากฟาร์มด้วย

หากเป็นไปได้ควรมีอุปกรณ์ที่จำเป็นและมีขนาดเล็ก เช่น มีดพับ เอนกประสงค์ แท่งหินจุดไฟหรือไฟแช็ค ไฟฉาย เข็มทิศ แผนที่ นกหวีด กระจก ควรมีไว้ติดตัวเสมอ ส่วนกระติกน้ำ หม้อสนามและ

อื่นๆควรใส่ไว้ในกระเป๋าเป้ติดท้ายรถหรือมีเก็บไว้ในที่ทำงาน เพราะไม่
แน่ว่าเราอาจไม่มีเวลาหรือไม่มีโอกาสกลับไปเอาสัมภาระที่เตรียมไว้ที่บ้าน

ถ้ามีอุปกรณ์แต่ไม่มีความรู้ในการประยุกต์ อุปกรณ์ก็อาจไร้ประโยชน์
แนะนำให้คุณสารคดี Man vs. Wild (มีขายในอินเทอร์เน็ต) จะเห็นว่าสิ่งที่
ผู้เชี่ยวชาญในรายการต้องมีติดตัวเสมอขาดไม่ได้เลยคือ มีดพับ แท่งหินจุด
ไฟ กระจกน้ำและหม้อสนาม (แต่สำหรับคนธรรมดาอย่างพวกเราอาจต้อง
ขอเพิ่มไฟแช็ค ไฟฉาย เครื่องกรองน้ำ ยาฆ่าเชื้อโรคในน้ำและอื่นๆ)
เทคนิคที่สำคัญคือการขึ้นที่สูงเช่นต้นไม้หรือภูเขาเพื่อสำรวจสภาพโดยรอบ
ว่าตัวเองอยู่ที่ไหนและควรไปทางไหน ควรไปในที่มีแหล่งน้ำ ที่ไหนมีน้ำ
ที่นั่นคือโอกาสรอดเพราะจะมีแหล่งชุมชน ทักษะที่สำคัญคือการจุดไฟ
หาอาหาร หาแหล่งน้ำ อย่าทำอะไรเสี่ยงๆ ให้หลบในที่มันคงอบอุ่นและ
ปลอดภัยเพื่อมีชีวิตรอดให้นานที่สุดจนกระทั่งได้รับความช่วยเหลือ เช่น
ในหนังเรื่อง The Day After Tomorrow อย่าลืมส่งสัญญาณขอความ
ช่วยเหลือด้วย สัญญาณควันไฟ สัญญาณแสง สัญญาณเสียง แต่ใน
ภาพยนตร์ที่เกี่ยวกับภัยพิบัติมักแสดงให้เห็นว่าการเจอกับคนก็อาจไม่ใช่คดี
เสมอไป เขาอาจมาช่วยเหลือหรืออาจมาฆ่าเต็มก็ได้ ความอดอยากอาจทำ
ให้คนบางคนกลายเป็นโจรปล้นชิงในยามที่บ้านเมืองกำลังวุ่นวาย

การเลือกอุปกรณ์มีหลักดังนี้คือ เรามีเงินพอที่จะซื้อ (อันนี้สำคัญที่สุด)
อุปกรณ์เล็กเบากระทัดรัดแต่เชื่อถือได้ว่าทนทานพอควร สามารถใช้งานได้

จริงควรทดสอบใช้ก่อน ไม่ใช่ซื้อมาแล้วไม่เคยทดสอบเลยหรือใช้ไม่เป็น หลีกเลี่ยงอุปกรณ์ที่เป็นดิจิทัล อุปกรณ์ที่ใช้ไฟฟ้า อุปกรณ์ที่ต้องชาร์จไฟ อุปกรณ์ที่ต้องใช้ถ่านแบตเตอรี่ อุปกรณ์ดังกล่าวเหล่านี้อาจมีไว้ใช้แต่ไม่ควรคาดหวังว่าจะมีโอกาสได้ใช้ไปตลอด เพราะเรายังไม่รู้ว่าจะหนทางข้างหน้าจะมีไฟฟ้าหรือมีถ่านแบตเตอรี่เปลี่ยนหรือเปล่า ระบบไฟฟ้าและระบบการสื่อสารในเขตภัยพิบัติมักใช้การไม่ได้ ไม่ควรหวังว่าจะได้ชาร์จไฟจากรถยนต์เพราะอาจต้องจอดทิ้งไว้

รถยนต์ที่มีอาจต้องจอดทิ้งไว้เพราะการจราจรอาจติดขัดมากจนบางคนจอดทิ้งขวางทางไว้ จนในที่สุดทุกคนก็อาจต้องจอดทิ้งไว้เหมือนกันหมด เสาคู่ไฟฟ้าหรือต้นไม้อาจล้มขวางทาง ถนนหนทางก็อาจเสียหายหรือน้ำท่วมจนใช้การไม่ได้ สภาพอากาศอาจแย่มากจนมองไม่เห็นหรือถนนลื่นจนเกิดอุบัติเหตุกีดขวางถนน รถที่ใช้ได้ดีน่าจะเป็นมอเตอร์ไซค์แต่ต้องเตรียมน้ำมันสำรองและต้องพยายามวิ่งเลี่ยงฝูงชน เพราะอาจโดนทำร้ายเพื่อชิงรถได้ เห็นได้จากภาพยนตร์เรื่อง War of the World ควรเตรียมสิ่งต่างๆให้พร้อมแต่ไม่ควรทำให้โคดเด่นล่อตาพวกโจร นอกจากนี้ยังอาจต้องเตรียมเรือไว้เป็นยานพาหนะช่วยให้ปลอดภัยจากกระแสไฟฟ้าที่รั่วจากสายไฟที่ขาดตกลงไปในน้ำ

ระวังอุปกรณ์ที่เป็นแบบสารพัดประโยชน์ในเครื่องเดียว ตัวอย่างเช่น อุปกรณ์ที่เป็นทั้งไฟฉาย ไฟฉุกเฉิน มีด วิทยุ เครื่องชาร์จแบตเตอรี่ ข้อดี

คือเอนกประสงค์แต่ข้อเสียคือ ถ้าหากพังหรือสูญหายก็หมายความว่ามันจะเสียหายใช้การไม่ได้เกือบทั้งหมด ดังนั้นอุปกรณ์ใดที่คิดว่ามีความจำเป็นมากๆ ควรมีชุดสำรองแยกเก็บไว้ในที่ปลอดภัยใส่ในถุงพลาสติกใสกันน้ำ

2. กระเป๋าใบที่สอง เป้แบบสะพายหลัง เป็นเป้สัมภาระที่ใช้สะพายหลัง เพื่อที่มือทั้งสองข้างจะได้ว่างเอาไว้ปีนป่ายหรือยึดเกาะสิ่งต่างๆ เป้ใบนี้ใช้เพื่อบรรทุกอุปกรณ์ที่มีความสำคัญรองลงมา หรือของสำคัญที่ใหญ่เกินกว่าจะใส่กระเป๋าคาดเอวใบแรกได้ กระเป๋าใบนี้อาจมีความจำเป็นต้องสละทิ้งหรือเอาของบางอย่างทิ้งในยามคับขันเพื่อให้คล่องตัว ของทุกอย่างควรแยกใส่ถุงพลาสติกใสกันน้ำ แบ่งเป็นหมวดหมู่เพื่อความรวดเร็วในการหยิบมาใช้ หรือเพื่อสะดวกในการหยิบทิ้งเมื่อต้องการความคล่องตัว ต้องแน่ใจว่ากระเป๋าเป้รับน้ำหนักสัมภาระไหว กระเป๋าเป้ขาดเป็นเรื่องยุ่งยากในการเดินทาง

2.1 เครื่องกรองน้ำแบบพกพา ถ้าเอามาใส่ในเป้สะพายหลัง ควรมีกล่องเหล็กหรือกล่องพลาสติกกันแตกหักจากการถูกกระแทกในระหว่างหลบภัย

2.2 ชุดอุปกรณ์สำรองเพื่อชำระสูญหาย ได้แก่ อุปกรณ์สำคัญคือ มีดพับแท่ง หินจุดไฟหรือไฟแช็ค ไฟฉาย นกหวีด กระจก เข็มทิศและอื่นๆของพวกนี้เล็กจึงอาจโดนขโมยหรือหล่นหายง่ายๆ แต่เนื่องจากมันเล็กและเบา ดังนั้นถ้าจะมีชุดสำรองอีกสักหนึ่งชุดก็คงไม่เป็นภาระและให้ความอุ่นใจ

2.3 กระเป๋ายา กระเป๋าเล็กที่บรรจุสิ่งเกี่ยวกับสุขภาพและการปฐมพยาบาลเบื้องต้น เช่น ยาแก้ท้องร่วง เกลือแร่ ยาคลายกล้ามเนื้อ ยาใส่แผลสด ผ้าพันแผล สำลี พลาสติกปิดแผล กรรไกร ถุงมือยางกันติดเชื้อ ยาฆ่า

เชื้อโรคในน้ำสำหรับดื่ม ยาหยอดตาแก้โรคตาแดง ยาแก้เห่าเปื่อยน้ำกัดเท้า
ยาแก้แมลงสัตว์กัดต่อย ยาทากันยุง ยาเส้นหรือยาฉุนช่วยห้ามเลือดได้ ถ้า
ใช้ผสมน้ำทาตัวช่วยไล่ยุง แมลงและทาก เมื่อน้ำท่วมยุงจะชุมและดู ูงและ
สัตว์มีพิษจะหนีน้ำออกมา ควรมีอาหารเสริมประเภทวิตามินรวม สำหรับ
น้ำมันรำข้าว ของทั้งหมดอย่าลืมใส่ในถุงพลาสติกใสกันน้ำ ครีมทาผิว
ป้องกันผิวแห้งแตกต่างจากอากาศหนาว (ผิวแตกแล้วมีอาการคันและเจ็บตาม
ผิวหนัง) ค่างทับทิมและคาราไมล์ควรมีไว้เป็นจำนวนมาก มีคำแนะนำว่า
ในช่วงที่มีภัยพิบัติให้ใช้ค่างทับทิมล้างผักผลไม้ก่อนทานทุกครั้ง ส่วนคา
ราไมล์จะช่วยรักษาโรคทางผิวหนังที่เกิดในช่วงภัยพิบัติได้อย่างมหัศจรรย์

2.4 เสื้อกันฝนและเสื้อกันหนาวแบบหนาที่สุด แบบที่นักปีนภูเขาหิมะหรือ
นักเล่นสกีหิมะใช้ หรืออาจเตรียมเสื้อผ้าเนื้อหนาหลายตัว อากาศตอนนั้น
อาจจะหนาวจนใกล้ติดลบ เริ่มหนาวมากเมื่อไหร่ก็เอาออกมาใส่ ช่วงนั้น
ต้องระวังโดนปล้นชิงเสื้อกันหนาวด้วย เคยดูในภาพยนตร์เรื่อง The Road
อย่าทอดทิ้งวางไว้ เก็บซ่อนให้ดีเมื่อจำเป็นจึงนำมาใช้ ควรใส่ถุงพลาสติก
ใสกันเปียกน้ำไว้ เพราะถ้าทำเป้ตกน้ำหรือทั้งคนทั้งเป้ตกน้ำละเรื่องใหญ่
แน่เพราะมันจะอู๋มน้ำและหนักสุดๆ

2.5 ผ้าห่มอวกาศหรือ Space Blanket ราคาไม่ก็ร่อยบาทแต่อาจหาซื้อขาย
ต้องสั่งซื้อจากทางอินเทอร์เน็ตเพราะในเมืองไทยไม่ค่อยนิยม ข้อดีคือมี
น้ำหนักเบาและเก็บความร้อนของร่างกายดีมาก ๆ สะดวกดีที่น้ำหนักเบา
เพราะเสื้อกันหนาวที่หนาวจะมีน้ำหนักมาก ถ้าเปียกน้ำจะต้องตากหลายวัน
กว่าจะแห้งจึงควรมีผ้าห่มอวกาศติดไว้ด้วย ตามร้านประเภทที่ขายของทุก

จีนในร้าน 60 บาทก็มีขายแต่อาจใช้ไม่ค่อยทน ถ้าหาไม่ได้ก็ไม่เป็นไร ให้ใช้เทคนิคจากในภาพยนตร์เรื่อง The Day After Tomorrow เอาถุงขนมประเภทมันฝรั่ง ถุงดำใส่ขยะหรือกระดาษมามัดไว้ ในเสื้อเป็นชนวนรักษาความร้อนของร่างกายได้เช่นกัน

2.6 ถุงนอนหรือเต็นท์ ดึงกันไปคนละแบบ ลองหาข้อมูลในอินเทอร์เน็ต มีเอาไว้ในกรณีต้องย้ายออกจากที่หลบภัย เมื่อพบว่ามันอาจไม่ปลอดภัยอีกต่อไป ที่สำคัญคือพยายามเลือกแบบที่อบอุ่นและเล็กมีน้ำหนักเบา จำไว้เสมอว่าอุปกรณ์ทุกชนิดต่อให้ดีเลิศขนาดไหน แต่ถ้ามันหนักหรือเกะกะเกินไปก็อาจทำให้เราต้องจำใจทิ้งไป เพราะมันจะเป็นตัวถ่วงในการเอาชีวิตรอด ของที่ดีคือของที่เรามีโอกาสได้ใช้ ไม่ใช่ของที่เราต้องกองทิ้งไว้

2.7 ผ้าใบหรือฟลายชีต ใช้ทำที่พักชั่วคราว ทำหลังคาบังลมกันฝนกันแดด เพื่อแผ่คนอื่นได้ดีกว่าถุงนอนและเต็นท์ ใช้ปูพื้นรองนอนได้ด้วย การปูพื้นก่อนนอนนั้นมีความจำเป็น เนื่องจากร่างกายจะสูญเสียความร้อนออกไปมากถ้าเรานอนบนพื้นเย็นๆที่ไม่ได้ปูผ้ารอง ถ้าไม่มีอย่างน้อยก็ต้องหาเศษหญ้าหรือใบไม้แห้งมาปูทำเป็นชนวนรักษาความร้อนในร่างกาย

2.8 แพยาง ห่วงยางเป่าลม มีไว้สำรองแทนชุดชูชีพ มีไว้ไม่หนักกระเป๋าวเวลาจะใช้ก็ค่อยเป่าลมเข้าไป เพื่อได้ช่วยเหลือคนอื่นด้วย อันนี้ใช้ในกรณีไม่ฉุกเฉิน เรายังคงต้องมีชุดชูชีพติดตัวไว้ด้วย

2.9 พลุสัญญาณขอความช่วยเหลือ แต่เวลาจุดแล้วไม่ควรถือไว้เพราะอาจมีอันตราย ของจีนแดงมีประกายไฟหรืออาจจะระเบิดได้ ให้ปักไว้ที่พื้น

2.10 อาหารและน้ำดื่ม กะปริมาณเท่าที่พอจะแบกได้ อาจจะเตรียมสำหรับ 7 วันหรืออย่างน้อยก็เพียงพอสำหรับ 3 วัน เพื่อรอความช่วยเหลือ แบกหนักมากไปก็ไม่ดีมันจะถ่วงเดินลำบาก เดินไม่ไกล วิ่งไม่ไหว และปวดเมื่อยตัว อาหารที่เราเก็บตุนไว้แต่แบกไม่ไหวนั้นเราจะแบ่งเอาไปใส่ในกระเป่าใบที่ 3 ซึ่งมีล้อเลื่อน ถ้าน้ำท่วมก็ยกเอากระเป่าวางบนสิ่งของที่ลอยน้ำได้ หรือใช้แพยาง ห่วงยางเป่าลมที่เราเตรียมไว้

2.11 รองเท้าแตะ น้ำหนักเบาแบบใส่สบาย เพื่อกรณีรองเท้าหลักที่เราใช้เดินทางเกิดขาดหรือทรยศกัดเท้าเราขึ้นมา สุขภาพเท้าเป็นสิ่งสำคัญมากในการเดินทางไกล เลือกรองเท้าชนิดที่ทนทานจริงๆ ควรเลือกแบบสวมมากกว่าแบบหนีบ เพราะแบบหนีบนั้นถ้าเดินนานๆอาจเจ็บง่ามนิ้ว แบบที่สวมแล้วมีที่ล็อกส้นช่วยให้ไม่หลุดลอยไปกับน้ำ รองเท้าหลักที่ใช้ควรเป็นรองเท้าเดินป่าหรือรองเท้าผ้าใบหุ้มข้อ เพื่อป้องกันอันตรายและสัตว์มีพิษ รองเท้าคอกยางเล็กเหมาะกับในเมืองแต่จะลื่นง่าย เวลาเดินป่าหรือขึ้นเขาควรเลือกคอกยางใหญ่หน่อย และควรเอาออกมาใช้บ่อยๆจนเชื่อมั่นว่าจะสามารถใช้เดินทางได้จริงโดยไม่ทรยศมากัดเท้าเราจนเป็นอุปสรรค สิ่งของที่ลอยมากับน้ำท่วม เช่น รองเท้า อาจนำมาใช้ได้แต่ต้องฆ่าเชื้อเสียก่อน

2.12 ของใช้ส่วนตัว เช่น แปรงสีฟัน แชมพู สบู่ ที่โกนหนวด กรรไกรตัดผม ชุดชั้นใน ถ้าเตรียมไว้มากเกินไปก็หนัก แต่ถ้าไม่มีเลยก็ลำบาก ของจำเป็นสำหรับผู้หญิงคือผ้าอนามัย ผ้าอนามัยแบบสอดจะสะดวกคล่องตัว ผ้าอนามัยแบบปกติใช้ซับห้ามเลือดได้ ถุงยางอนามัยก็อาจจะดัดแปลงใช้ประโยชน์ได้ เช่น ใส่หน้า ผูกมัดสิ่งของ ทำแพ

2.13 เชือกเส้นใหญ่ ความยาวประมาณ 10 - 20 เมตร ต่อคน สามารถใช้ช่วยคนตกน้ำหรือผูกสิ่งของไม่ให้ลอยไปกับน้ำ มัดของที่ลอยน้ำเพื่อทำแพชั่วคราว ลองทบทวนวิธีการผูกเงื่อนต่างๆไว้บ้างก็ดี

2.14 เชือกเส้นเล็ก ใช้มัดมัดติดกับไม้ยาวๆทำเป็นห่วงป้องกันตัวหรือสอยเก็บผลไม้ อาจใช้ขึงผ้าใบทำเต็นท์ชั่วคราว ใช้ทำห่วงจับงู มัดเหนือแผลที่โดนงูกัด ต้องระวังงูและสัตว์มีพิษที่หนีน้ำท่วม ไหมขัดฟันนอกจากใช้ขัดฟันแล้วยังเป็นเชือกที่เหนียวดีทีเดียว

2.15 วิทยุสื่อสาร (ว. แบบที่ใช้ในหน่วยกู้ภัยหรือ รปภ.) มีไว้ติดตามข่าวก่อนเกิดเหตุและขอความช่วยเหลือ จะใช้ได้ในช่วงที่ภัยพิบัติยังไม่รุนแรง แต่ปัญหาคือเมื่อไฟดับก็จะไม่มีที่ชาร์จแบตเตอรี่ ราคาประมาณ 3,000 บาทขึ้นไป ถ้าไม่มีก็ไม่เป็นไร แต่อย่างน้อยต้องมีวิทยุ AM/FM แบบที่ใช้ถ่านหรือแบตเตอรี่เพื่อฟังข่าวการเตือนภัยและข่าวการให้ความช่วยเหลือ

2.16 เครื่องเล่น MP3 และวิทยุ AM/FM เอาไว้ฟังธรรมะและข่าวสารจากทางราชการหรือจากวิทยุท้องถิ่น อย่างในภาพยนตร์เรื่อง I Am Legend ที่ประกาศตามหาผู้รอดชีวิตผ่านทางคลื่นวิทยุ

2.17 เครื่องชาร์จแบตเตอรี่ โทรศัพท์มือถือแบบใช้มือหมุนเป็นแบบไดนาโม ราคาประมาณ 200 บาทขึ้นไป เอาไว้ชาร์จไฟอุปกรณ์ เช่น วิทยุและเครื่องเล่น MP3 ที่เราบันทึกเสียงธรรมะเสียงสวดมนต์ไว้ฟัง ถึงแม้ระบบสื่อสารโทรศัพท์มือถืออาจจะล้มเลิกการใช้การไม่ได้ แต่ก็อาจชาร์จไฟไว้เพื่อเล่นเกมส์แก้เซ็ง แต่อันที่จริงไม่แนะนำให้เล่นเกมส์เพราะช่วงนั้นเราควรตื่นตัวระวังภัยตลอดเวลา ถ้าฟังซ่านควรสวดมนต์ ทำจิตใจให้เป็นกุศล

2.18 อุปกรณ์และหนังสือการปฐมพยาบาล คู่มือการกวดจุดที่เท้าและร่างกาย
การบำบัดด้วยกัวซา คู่มือการใช้สมุนไพร คู่มือการเอาชีวิตรอดในภัยพิบัติ
คู่มือเหล่านี้อาจใช้บำบัดอาการเจ็บป่วยบางอย่างได้ในยามไกลหมอ ความรู้
ด้านการแพทย์ทางเลือกระบุว่า การดื่มน้ำปัสสาวะช่วยแก้ไขอาการเจ็บป่วย
ได้มากมาย เช่น ไข้มาลาเรีย เจ็บจุกกับน้ำใช้ทำเป็นยาหยอดตา เรียกว่า
น้ำมูตรเน่าเป็นยารักษาโรคที่พระพุทธเจ้าทรงตรัสบอกไว้แก่พระสงฆ์

2.19 เสื้อผ้าชุดหลัก คือชุดที่เราใช้เดินทางไกล เสื้อแขนยาว กางเกงขายาว
เพื่อป้องกันร่างกายจากการถูกขีดข่วน ป้องกันเวลาล้มตัวลงหมอบคลาน
แนะนำเนื้อผ้าแบบที่ทหารใช้ ไม่แนะนำกางเกงยีนส์เพราะอึดน้ำและไม่
คล่องตัวเวลาปีนป่า รองเท้าผ้าใบหรือรองเท้าที่เหมาะสมกับการเดินป่า ควร
เป็นแบบที่หุ้มข้อ ควรเตรียมเสื้อผ้าไว้ในเป้เพราะไม่แน่ว่าในวันที่มีเหตุ
ฉุกเฉินนั้นเราอาจกำลังนอนหลับหรือทำงาน เสื้อผ้าที่ใส่อยู่ตอนนั้นอาจ
เป็นชุดนอนหรือชุดอะไรก็ได้แต่ที่ไม่เหมาะสมกับการเดินทางไกล ถ้ามีเหตุ
ฉุกเฉินเราก็เพียงคว้ากระเป๋าที่เราเตรียมไว้ ในระหว่างทางพอมีโอกาสแล้ว
เราค่อยเปลี่ยนเป็นชุดที่เราเตรียมไว้แล้วค่อยเดินทางต่อไป

2.20 เสื้อผ้ามัลลอง 1 - 2 ชุด เผื่อว่าเสื้อผ้าชุดหลักเราเปียกน้ำ จะได้ไม่ต้อง
เปลืองขณะที่เราขอให้เสื้อผ้าแห้ง ไม่ควรใช้เสื้อผ้าสีดำเพราะขูด

2.21 ถุงเท้า ถุงมือ หมวกไหมพรม ส่วนปลายของร่างกายเป็นจุดที่ร่างกาย
สูญเสียความร้อนได้ง่าย ถุงมือยังช่วยในการปีนป่า การจับไม้เชือก

2.22 หมวกนิรภัยแบบวิศวกรหรือหมวกกันน็อก ป้องกันลูกเห็บ ของแข็ง
ตกใส่ คนป่าหินทำร้าย

2.23 บุหรี ใช้ผูกมิตรกับใครบางคน เอาไปแลกกับอะไรบางอย่าง อาจแคะ มวนบุหรีเพื่อเอาเส้นยาสูบออกมามาผสมน้ำทาตัวช่วยไล่ยุง แมลงและทาก

3. กระเป๋ายาที่สาม กระเป๋าเสบียงอาหาร กระเป๋าใบนี้ควรเป็นกระเป๋าที่มี ล้อเลื่อนเพื่อให้เราเข็นหรือลากได้ หรืออาจใช้รถเข็นแบบที่ใช้ในซูเปอร์ มาร์เก็ต หรือรถเข็นแบบพับได้ที่แม่ค้าขายเสื้อผ้าแถวประตูน้ำใช้ กระเป๋า นี้เราจะบรรจุทุกเสบียงอาหารและน้ำที่เรามีทั้งหมด รวมถึงอุปกรณ์อื่นๆที่ เราแบกไม่ไหว กระเป๋านี้ควรมีกันทุกคนเพื่อว่าต้องอพยพออกจากบ้านหรือ ที่หลบภัยแล้วหากเกิดพลัดหลงกันหรือกระเป๋าบางส่วนเกิดสูญหาย

3.1 อาหารแห้งหรืออาหารกระป๋อง ที่กินได้ทันทีโดยไม่จำเป็นต้องปรุงหรือ ก่อไฟ เก็บไว้ได้นานโดยไม่ต้องแช่เย็น อย่าลืมน้ำดื่มด้วย เลือกอาหาร ที่เบาหรือชิ้นไม่ใหญ่แต่ให้พลังงานสูง เช่น พวก Energy Bar และ พวกช็อคโกแลต ส่วนผลไม้อบแห้งบางอย่างเช่น ลูกเกด ก็ให้พลังงานสูง อาหารประเภทแป้งหรือคาร์โบไฮเดรตให้พลังงานไม่นานเท่าโปรตีนและ ไขมัน เนยถั่วแบบที่ใช้ทาขนมปังจึงเป็นตัวเลือกที่ดี มีทั้งน้ำตาล โปรตีน และไขมัน พระมหาชนกเมื่อนานทรงทราบว่าเรือจะจม ท่านก็เตรียมคลุก น้ำตาลกรวดกับเนยเป็นเสบียงเสวยจนเต็มท้อง มีผู้แนะนำว่าในช่วงวิกฤติ ของภัยพิบัตินั้นห้ามกินเนื้อสัตว์ กินได้แต่ผักผลไม้แต่ต้องใช้ต่างทับทิม ล้างก่อนทุกครั้ง โปรตีนจากถั่วช่วยทดแทนโปรตีนจากสัตว์ได้

3.2 น้ำดื่ม น้ำเปล่าดีที่สุด อย่างน้อย 1 – 2 ลิตร / ต่อคน / ต่อวัน น้ำมีไว้ สำหรับดื่มเท่านั้น อาจไม่มีการอาบน้ำ ล้างจาน ภาชนะหรือใช้ฟุ่มเฟือย

คนเราอดอาหารได้เป็นเดือนแต่ถ้าขาดน้ำ 7 วันเราก็ตายได้ อาจต้องมีการ
นำน้ำที่ใช้แล้วกลับมาใช้ใหม่ นั่นคือการเก็บน้ำปัสสาวะของตัวเองไว้

3.3 สัมภาระอื่นๆ เช่น เครื่องปั่นไฟ เชื้อเพลิงจุดไฟ น้ำมัน แบตเตอรี่
เอกสารความรู้ต่างๆที่มีประโยชน์ ถุงขยะสำหรับขับถ่ายและใส่ขยะ ใน
ยามที่น้ำท่วมอาจไม่มีที่ให้ทิ้งขยะและไม่มีห้องน้ำให้ใช้ขับถ่าย เมล็ดพันธุ์
พืช เครื่องมือซ่อมแซมที่หลบภัย เช่น ก้อน ตะปู ลวด เทปกันน้ำ

4. ยานพาหนะ มอเตอร์ไซค์อาจคล่องตัวกว่ารถยนต์ อย่าลืมน้ำมันสำรอง
ถ้าใช้จักรยานอย่าลืมที่สุบลมและยางในล้อจักรยานไว้เปลี่ยน เรือก็มีความ
จำเป็นเพราะถนนหนทางโดนน้ำท่วมพังพินาศ เรือช่วยไม่ให้ถูกตัดขาด
จากโลกภายนอกและปลอดภัยจากกระแสไฟฟ้าในน้ำ ในช่วงแรกที่เกิดน้ำ
ท่วมฉับพลันรุนแรง เจ้าหน้าที่อาจยังไม่ได้ตัดกระแสไฟ ต้องระวังว่าเสาไฟ
ที่ล้มหรือสายไฟที่ขาดปล่อยกระแสไฟลงสู่น้ำ

5. ที่หลบภัย นามากล่าวไว้สุดท้ายแต่มีความสำคัญที่สุดเพราะต่อให้มีการ
เตรียมตัวคืออย่างไร แต่ไม่มีการเตรียมสถานที่หรือไม่อพยพไปสู่สถานที่ซึ่ง
ปลอดภัยก็ย่อมมีอันตรายอย่างแน่นอน ทุกพื้นที่อาจได้รับภัยพิบัติทั้งหมด
แต่ความรุนแรงจะแตกต่างกันไป ในยามมีภัยพิบัติอาจมีทั้งหน่วยราชการ
โรงเรียนและวัดที่เป็รับเป็นที่ให้พักพิงหลบภัย แต่แนะนำให้อยู่ในเขตวัด
ที่อยู่บนภูเขาสูงและมีพระอริยะเจ้าซึ่งปฏิบัติเคร่งครัด แผนการรับภัยพิบัติ
ที่ดีที่สุดคือการหลบภัยพิบัติ อพยพออกจากพื้นที่เสี่ยงก่อนจะเกิดภัยพิบัติ

พระพุทธพจน์ทำนาย

คณะกรรมทูตผู้ไปอัญเชิญพระบรมสารีริกธาตุและพระศรีมหาโพธิ์ที่ประเทศอินเดียเมื่อ พ.ศ. ๒๔๘๔ ได้คัดลอกพระพุทธพจน์ทำนายจากศิลาจารึก เขตมหาวิหารในสวนมฤคทายวัน แปลได้ดังนี้

(หมายเหตุจากผู้เรียบเรียง : ปีพ.ศ.ในพุทธทำนายต่อไปนี้จะต้องบวกด้วย 48 เสียก่อนจึงจะเท่ากับปีพ.ศ.ตามแบบที่เราใช้อยู่ในปัจจุบัน ปีพ.ศ.แบบของไทยที่ใช้อยู่นี้เร็วเกินจริง อ่านรายละเอียดเรื่องนี้ที่ส่วนท้ายของเอกสารนี้)

สาธุ อรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงพระเมตตากรุณาแก่สัตว์โลกซึ่งเกิดมาล้วนแต่ลำบากยิ่งนัก ในคราวที่พระองค์ใกล้ถึงพระชนมายุอย่างเข้าพระปรินิพานตามกาลเวลา จึงตรัสแก่พระอานนทผู้ศิษย์อันสนิทพากเพียรพยาบาลว่า

อูกรอานนท สัตว์โลกทั้งหลายที่เกิดมาล้วนแต่ลำบาก ทุกชาติ ทุกศาสนา ตามธรรมชาติที่หมุนเวียนของโลก โลกหมุนไปใกล้ความแตกทำลายจนถึงสมัยที่อาตมานิพพานไปแล้วได้ ๕,๐๐๐ ปี

เมื่อโลกไปใกล้ถึงจำนวนที่อาตมาทำนายไว้ (๒,๕๐๐ ปี) มนุษย์และ สัตว์จะได้รับภัยพิบัติสารพัดทิศเสียครึ่งหนึ่งในระยะ ๓๐ ปี สิ่งทีศาสนิกชนไม่เคยพบเห็น ยักษ์หินถูกสาปให้หลับก็กลับตื่นขึ้นมาอาละวาดยิ่งนัก เมื่อใกล้ถึงศาสนาของอาตมาก็ทวีภัยใหญ่ขึ้นทุกทีพาราตรี และมนุษย์นอกศาสนาก็จะมารบราฆ่าฟัน กันถึงเลือดนองแผ่นดินและแผ่นน้ำ แม้ในอากาศก็มีอำนาจภัยจากฟ้าทุกทิศานุทิศ ไฟจะลุกกลามเผาผลาญมนุษย์ไม่ขาดระยะ ต่างฝ่ายต่างทำลายกันย่อยยับเหมือนยักษ์กระหายเลือด แผ่นดินแผ่นน้ำจะเดือดเป็นไฟ และตายกันไปฝ่ายละครึ่งจึงเลิกรา ต่างฝ่ายต่างหมดกำลังด้วยกันตามวิสัยของยักษ์ร้ายนอกศาสนา ซึ่งกำเนิดมาจากสัตว์ป่าอำมหิต

ส่วนศาสนิกชนผู้ชวนขวายในทางบุญตามเดิมวัจนะของอาตมาก็จะสามารถระงับร้อนไม่รุนแรง บ้านใดที่เคารพสักการะพระศรีมหาโพธิ์และ กาสาวพัสดุ์ จะได้รับวิบัติเบาบางลงแต่จะหนีธรรมชาติไม่พ้น

เริ่มแต่ศาสนาอาตมาล่วงมาได้ ๒,๔๘๕ ปีเป็นต้นไป ไฟจะลุกมาทางทิศตะวันออกไหม้วัดวาอาราม สมณชีพรามณ์จะอดอยากยากเข็ญ คนบ้านจะเข้าป่า สัตว์ป่าจะเข้ากรุง เมืองหลวงจะร้อนเป็นไฟ ลูกไฟจะตกจากฟ้าเป็นเพลิงผลาญ เหล็กกล้าจะทะยานจากน้ำ มหาสมุทรจะชอกช้ำสงครามจะทั่วทิศ ศึกจะติดเมือง ทหารจะเป็นเจ้า ข้าจะขาดแคลน ทัวแคว้นจะอดอยาก พลุหมากจะหมดเปลือง ปราชญ์เปรี๊ยะจะสิ้นสูญ

ราชตระกูลอำมาตย์ราษฎรทุกคนจะพากันถืออำนาจไม่เป็นธรรมดา
เคารพหลักธรรมโดยปรวนแปรนิยมเชื่อถือด้วยคำของคนโกง คนกล่าวคำ
เท็จ คนประจบสอพลอย่อมได้รับการเชื่อถือในท่ามกลางสังคมสันนิบาต
ผู้ดีมีศีลธรรมประพฤติกอบไม่มีเสียง (อธรรมพุดจ้อ แต่ธรรมเป็นใบ้) จะ
เกิดการจลาจลวุ่นวาย ลูกจะพลัดแม่ แม่จะพลัดจากลูก โคนกจะเป็นน้ำ ฝิ
โถมคป่าจะเข้าเมือง พระเสื่อเมืองทรงเมืองจะเข้าไพร เทวดาจะเรียกแมลงปู้
เหล็กโกฏิหนึ่ง ฝิเสื่อเหล็กแสนหนึ่ง มาปล่อยไขเป็นไฟผลาญ

เมื่อศาสนาของอาตมาล่วงมาได้ ๒๕๐๓ (ปีมะโรง) คนเปลี่ยนสภาพ
เดินเป็นกลาน ล่วงได้ ๒๕๐๘ (ปีมะเส็ง) ตลิ่งจะพัง แผ่นดินถื่นอธรรมจะ
ถล่มเป็นทะเล ล่วงได้ ๒๕๑๒ (ปีระกา) เมืองมนุษย์จะมีดี ๗ วัน ๗ คืน โลก
ถึงสู่ความหายนะ บุคคลเจริญด้วยเมตตา กรุณา ไม่เบียดเบียนข่มเหงอิจฉา
พยาบาทและไม่ประทุษร้ายซึ่งกันและกัน ประพฤติตนอยู่ในศีลธรรม และ
ยึดถือคาถาของอาตมาจะพ้นภัยพิบัติให้เจริญภาวนาดังนี้

หิตะชิราทัน มั่นกะโลอังคะ ศิลาอะละสา ฐาสะสะติ โหตะถิ โหคะหะคะเน

ให้ท่องบ่นภาวนาเป็นนิจ ให้จดอักษรใส่กระดาษหรือผ้าขาวปิดไว้
หน้าบ้าน หัวนอน หรือพันศีรษะไว้ สารพัดภัยพินาศ สันติประสิทธิ์ คุกร
อานนท์ อาตมาส่งสารสัตว์โลกเป็นล้นพ้นที่มีอายุขัยอยู่ได้ไกลยุคถึงยุค

เมื่อศาสนาของอาตมาล่วงมาได้ ๒๕๑๒ (ปีจอ) พระจันทร์จะเริ่ม
เปล่งแสงฉายโลก ครั้นล่วงได้ ๒๕๑๕ (ปีชวด) นับพันระยะปี ๓๐ ปี พวก
อธรรมคือพวกที่ไม่ตั้งอยู่ในศีลในสัตย์ ไร้ซึ่งศีลธรรมนั้นจะหมดสิ้นไป
เพราะพวกมิถิจะดับสูญไปจากโลก อธรรมแพ้ในที่สุด ครุฑจะบิน
กลับถิ่นสถาพร คนที่จรจะกลับเข้ากรุงบำรุงธรรม ธรรมจะชนะ พระจะ
อยู่บ้านเมืองต่อไป การงานของมนุษย์จะสำเร็จด้วยอริยศาสตร์ซึ่งไม่ต้อง
เบียดเบียนแรงผู้ใด ทุกคนจะสมบูรณ์ด้วยศีลธรรมและชีวิตผาสุก มหา
กษัตริย์ธรรมิกราชผู้เป็นพระโพธิสัตว์องค์หนึ่ง จะเกิดภายในความอุปถัมภ์
ของพระมหาเถระโพธิสัตว์ ทั้งสององค์นั้นจะจัดการบำรุงศาสนาของ
อาตมาในระยะนี้เป็น "ยุคศิวิไล" พระมหาเถระโพธิสัตว์จะเกิดในสมัยของ
อาตมาล่วงมาแล้ว ๒๔๕๔ ปี

เมื่อล่วงได้ ๒๔๖๓ ถึง ๒๔๘๖ พระมหากษัตริย์ธรรมิกราชจะมาเกิด
ทั้งสองพระองค์นั้นสถิตอยู่ ณ เบื้องทิศตะวันออกของมัชฌิมประเทศ
ระหว่างปีจอปีกุน เมื่อศักราช ๒๕๑๓ กับ ๒๕๑๔ ผู้มีบุญทั้งสองพระองค์
นั้นจะเสด็จเข้าบำรุงศาสนาให้เที่ยงแท้ สมณชีพรามณ์จะเสด็จมา
๘๔,๐๐๐ รูป

ดูกรอานนท์ อาตมาสงสารสัตว์ เวลานั้นพลโลกยังเหลือน้อยเต็มที คำ
ทำนายของอาตมานี้ยังให้สัตว์ตั้งอยู่ในความไม่ประมาท ผู้ใดรู้แล้วเชื่อ

หรือไม่เชื่อ ไม่บอกเล่าให้ผู้อื่นรู้กันต่อ ๆ ไปนับว่าเป็นกรรมแห่งสัตว์ต่าง
สิ้นสุดกันตามกาลเวลา ผู้ใดปรารถนาจะให้เห็นหรือทันมีบุญ ให้รักษาศีลห้า
ประการหนึ่งอย่าเกรงบิดา มารดา รู้จักบุญคุณท่านผู้มีคุณ หนึ่งให้เจริญ
ภavanaในพรหมไตรสภาพหนึ่ง คาถาดังนี้

" พุทธิทุกขัง อนิจจัง อนัตตา นโมสัพพราชา ชัตติโย อติปารมิตา ติสสา อติ
สัพพัญญุมาคตา อิติ โภชิ มนุสฺสํ ปตฺโต อติปิโส จ เต นโม "

หมายเหตุ : ปี พ.ศ. ที่ระบุตามพุทธทำนายข้างต้นนี้ต้องเอาไปบวกเพิ่มด้วย
48 จึงจะตรงกับปี พ.ศ.ที่เรากำลังใช้อยู่ตอนนี้ หมายความว่าปี พ.ศ. ที่เรา
ใช้ปัจจุบันนี้เร็วเกินกว่าในคำทำนายไป 48 ปี เช่น ถ้าปีในคำทำนายคือ ปี
มะโรง พ.ศ. 2507 จะตรงกับปีในแบบปัจจุบันคือ ปีมะโรง พ.ศ. 2555
(2507 + 48 = 2555)

ปี พ.ศ. ที่ไทยเราใช้อยู่ นั้นกับปี พ.ศ. ของบางประเทศนั้นไม่ตรงกัน
ทั้งที่ต่างก็นับถือพระพุทธศาสนาเหมือนกัน มีผู้รู้กล่าวว่า พ.ศ. แบบที่เรา
ใช้อยู่ปัจจุบันนี้มีความคลาดเคลื่อนเร็วเกินกว่าความเป็นจริง

มีข้อมูลที่สนับสนุนว่าอาจมีความคลาดเคลื่อนในการนับปีพุทธศักราช
เชิญผู้ที่สนใจลองค้นหาจากอินเทอร์เน็ต

ความคลาดเคลื่อนนี้อาจเกิดขึ้นเนื่องจากการนับพุทธศักราชที่ใช้กันใน
ปัจจุบันนั้น ประเทศศรีลังกาเป็นผู้จัดทำขึ้นในช่วงประมาณ 1,000 ปีหลัง
พุทธกาล โดยนำข้อมูลเทียบกับระยะเวลาการครองราชย์ของกษัตริย์ลังกา
แต่ละพระองค์ แต่ช่วงหนึ่งลังกาถูกพวกทมิฬจากอินเดียยกทัพบุกยึดเป็น
เมืองขึ้น และเกิดสงครามกลางเมือง ผลของสงครามอาจทำให้การบันทึก
ข้อมูลการขึ้นครองราชย์ของกษัตริย์ลังกาในช่วงนั้นคลาดเคลื่อนไป

บางความเห็นก็ว่าความคลาดเคลื่อนนี้อาจเกิดจากวิธีนับรอบปีใหญ่ซึ่ง
เรียกว่า “การนับพฤษหมาสติจักร” ที่นับแตกต่างกันหนึ่งรอบ

เนื่องจากโลกตะวันตกมีการจดบันทึกปีคริสต์ศักราชที่แน่นอน เราจึง
ตรวจสอบเวลาที่คลาดเคลื่อนนี้โดยยึดตามเหตุการณ์สำคัญคือพระเจ้าอโศก
มหาราชทรงขึ้นครองราชย์เมื่อ 267 ปีก่อนคริสตกาล และระยะเวลาในยุค
พระเจ้าอโศกมหาราชห่างจากช่วงที่พระพุทธเจ้าปรินิพพาน 218 ปี

ดังนั้นถ้า ค.ศ. ปัจจุบันคือ ค.ศ. 2010 นำมาบวกด้วย 485 ($267 + 218 = 485$) จะได้ปี พ.ศ. ที่แท้จริงคือ พ.ศ. 2495 ไม่ใช่ พ.ศ. 2553 ซึ่งมีความ
คลาดเคลื่อนไปถึง 58 ปี

มีความเป็นไปได้ที่มีความคลาดเคลื่อนในการนับปีพุทธศักราช แต่ในไม่แน่ว่าจะคลาดเคลื่อนไป 58 ปี เพราะได้พบหลักฐานสำคัญคือพุทธทำนายจากศิลาจารึกที่ทำให้เราเชื่อได้ว่า พ.ศ. ตามแบบที่เราใช้ในปัจจุบันนั้นคลาดเคลื่อนเร็วเกินจริงไป 48 ปี

ถ้าเรานับตามความเป็นจริงคือเอาปี พ.ศ. แบบที่เราใช้อยู่มาลดจำนวนปีลง 48 ปีแล้วนำมาเทียบกับปี พ.ศ. ตามในพุทธทำนายก็จะได้ปีนักษัตรที่ตรงกับในพุทธทำนายพอดี หรือในทางกลับกันถ้าเรานำปี พ.ศ.ตามพุทธทำนายมาบวกเพิ่มด้วย 48 ก็จะได้ปี พ.ศ. ตามแบบที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน เช่นในพุทธทำนายได้กล่าวเอาไว้ว่าปี พ.ศ. 2512 (ปีระกา) เมืองมนุษย์จะมีคน 7 วัน 7 คืน เมื่อเราเอาปี พ.ศ.2512 มาบวกเพิ่ม 48 ปี ก็จะได้เป็นปี พ.ศ. 2560 ซึ่งตรงกับปีระกาตามในพุทธทำนาย

หากเราเอาจำนวนปี พ.ศ. ในคำทำนายมาแปลงเป็นปี พ.ศ.แบบที่เราใช้
ในปัจจุบันจะได้ดังนี้

๒๕๐๓ (ปีมะโรง) คือประมาณปี พ.ศ. 2555
คนเปลี่ยนสภาพเดินเป็นคลาน

๒๕๐๘ (ปีมะเส็ง) คือประมาณปี พ.ศ. 2556
ตลิ่งจะพัง แผ่นดินถื่นธรรมชาติจะถล่มเป็นทะเล

๒๕๑๒ (ปีระกา) คือประมาณปี พ.ศ. 2560
เมืองมนุษย์จะมีค ๗ วัน ๗ คืน โลกถึงสู่ความหายนะ

๒๕๑๒ (ปีจอ) คือประมาณปี พ.ศ. 2560 (ช่วงต่อปีระกา - ปีจอ)
พระจันทร์เริ่มเปล่งแสงฉายโลก

๒๕๑๓ - ๒๕๑๔ (ช่วงต่อปีจอ - ปีกุน) คือประมาณปี พ.ศ. 2561
พระธรรมมิกราชาจะเสด็จมา

๒๕๑๕ (ปีชวด) คือประมาณปี พ.ศ. 2563
พวกอธรรมจะหมดไป (กลับเป็นปกติสุข "ยุคชาววิไล")

เทียบปีนักษัตรสำหรับปี พ.ศ. ในแบบปัจจุบัน
(เพื่อใช้ประกอบการอ่านคำทำนาย)

13 เม.ย. 2555	– 12 เม.ย. 2556	ตรงกับปีมะโรง
13 เม.ย. 2556	– 12 เม.ย. 2557	ตรงกับปีมะเส็ง
13 เม.ย. 2557	– 12 เม.ย. 2558	ตรงกับปีมะเมีย
13 เม.ย. 2558	– 12 เม.ย. 2559	ตรงกับปีมะแม
13 เม.ย. 2559	– 12 เม.ย. 2560	ตรงกับปีวอก
13 เม.ย. 2560	– 12 เม.ย. 2561	ตรงกับปีระกา
13 เม.ย. 2561	– 12 เม.ย. 2562	ตรงกับปีจอ
13 เม.ย. 2562	– 12 เม.ย. 2563	ตรงกับปีกุน
13 เม.ย. 2563	– 12 เม.ย. 2564	ตรงกับปีชวด

ศ.ค.ส. พ.ศ. ๒๕๔๗

สวัสดีปีใหม่

ขอจงมีความสุขความเจริญ

Happy New Year

ก.ส. 9 ปรุง 291929 ๒.ค. 2546 มหาวิทยาลัยบูรพา เลขที่ บ้านเจียง ห้าชั้นปี ๒๕๔๗

ศ.ค.ส. พระราชทาน

(ภาคผนวก)

ปฐมิมณิรัตน์ (สมเด็จพระรู่) กั้นพบ

“หนังสืออินทร์ตก-เทพทำนาย” (โดยย่อ)

หนังสือโบราณนี้ ได้ถูกตกมาในวัดแห่งหนึ่งในจังหวัดอัครตะบือ (ประเทศลาว) ข้าพเจ้าได้รับรู้จากพระอาจารย์ผู้ทรงศีลองค์หนึ่งเผยแพร่ให้ เลยเกิดความศรัทธาเสียดลัษณ์พิมพ์แจกจ่ายมายังพี่น้องชาวพุทธทั้งหลาย เพื่อเป็นกุศลและเพื่อพิจารณาญาณด้วยตนเองถึงเหตุการณ์มหันตภัยของโลกยุคโลกาภิวัตน์ ซึ่งจะบังเกิดขึ้นตามพุทธทำนายไว้ดังนี้

โลซังชม โทโพโส อินโตกรรณา

พระอินทร์ พระพรหม ยมราช ได้สั่งไว้ว่า ถ้าบุคคลใดได้รู้แจ้งจريبบอกให้คนอื่นฟัง หรือพิมพ์แจกตามกำลังศรัทธาจะเกิดมหากุศลช่วยให้ท่านได้หลุดพ้นจาก มหันตภัยทั้งปวง ถ้าบุคคลจะลงมาเกิดพร้อมทั้งหนังสือโบราณฉบับนี้ ถ้าใครไม่มีไว้ในบ้านเรือนจะมีภูตผีปีศาจเข้ามาทำลายอย่างถ่องแท้

ในปีจ่อถึงปีกุน เมื่อคืนเดือนหงายจะมีงูพิษเหนือศีรชะ นกกัดให้ถึงตายและผู้คนทั้งหลายจะเกิดความเดือดร้อนหลายประการ

ทุกข์ยากฮ้อน	ฮ้อนศึกสงครามบ่แล้ว
ทุกข์ยากฮ้อน	ฮ้อนน้ำและไฟ
ทุกข์ยากฮ้อน	ฮ้อนบ่มีไฟสิเบ็งไฟ
ทุกข์ยากฮ้อน	ฮ้อนอิดข้าวปลาอาหาร
ทุกข์ยากฮ้อน	ฮ้อนผิวเมียบ่เห็นหน้ากัน
ทุกข์ยากฮ้อน	ฮ้อนมีคนตายตามทุ่งนา

ทุกข์ยากฮ้อน ย้อนบ่มีผู้เฒ่า
ทุกข์ยากฮ้อน ย้อนไปต่างประเทศบ่สะดวก
ทุกข์ยากฮ้อน ย้อนนอนบ่หลับ

ในปีจอนี้ในเมืองจันทรจะมีฤกษ์องค์ทองคำ สีขาลาเพศออกมาเป็นพ่อค้า ในปีจอขึ้น 8 ค่ำ ห้ามบ่ให้ตักน้ำอาบ น้ำกิน ตามห้วย หนอง คลอง บึง หลังพระอาทิตย์ตกดิน (ก่อนค่ำ) พระยายมราชจะนำเอายาพิษพ่นใส่โลกมนุษย์

ในปีจอเมืองกรุงเทพจะแตกพังทลายตอนเวลาไก่ขัน พระแก้วมรกตหัวเชียงเมี่ยง ข้าวเมล็ดใหญ่จะกลับสู่เวียงจันทร นี่คือคาถาของพระอินทร์ พรหม ยมราชได้เขียนไว้บนใบลาน จงเก็บรักษาไว้ให้ดีเพื่อช่วยหลุดพ้นจากภัยพิบัติได้ในยามเกิดเหตุการณ์มหันตภัย พระคาถาเขียนไว้ว่า

ปะโต เมตัง ประระชีวินัง สุคะโต จุติ จิตตะ เมตตะ นิพพานัง สุคะโต จุติ

(บางฉบับว่า... ปะโต เมตัง ปะละชิมิมัง สุคะโต จุติ จิตตะ เมตตะ นิระนัง สุคะโต จุติ)

พระคาถาบทนี้เขียนลงในใบลาน แผ่นทอง หรือแผ่นผ้าก็ดี ติดไว้ที่ประตูบ้านหรือในรถหรือโพกศีรษะ ยามเกิดเหตุการณ์จะช่วยให้หลุดพ้นจากภัยอันตราย

ในกาลเวลานี้ เทพเจ้าเหล่าเทวดาผู้รักษาคุ้มครองโลกได้กราบทูลต่อพระอินทร์ว่าโลกมนุษย์ทำกุศลเพียง 3 ส่วน ทำบาปกรรมถึง 7 ส่วน เมื่อเป็นเช่นนี้องค์อินทร์จะส่งลงโทษมนุษย์ผู้ใจบาปถึง 9 ข้อ นับแต่ปีจอถึงปีกุน ดังนี้

1. จะเกิดพายุลมแรง แผ่นดินไหว
2. จะเกิดอัคคีภัย

3. จะเกิดอุทกภัย
4. จะเกิดฟ้าผ่า
5. จะเกิดร้อนเกินไป หนาวเกินไป
6. จะเกิดสารพิษต่างๆ
7. จะเกิดกาฬโรคต่างๆ
8. จะเกิดข้าวยาก หมดแพง
9. จะเกิดอามาตพยาบาทเบียดเบียนกันเอง

มหันตภัย 9 อย่างนี้จะหลุดพ้นได้เฉพาะผู้มีบุญ คนที่ปฏิบัติตามคำสั่งสอนของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเท่านั้น หากผู้ใดรู้แล้วจงบอกต่อกันไปให้รีบทำความดีมากๆ ถ้าเลยปีจอ ปีกุนไปแล้ว ทุกคนพร้อมทั้งลูกหลานจะได้รับความสุขกายสบายใจทุกคนให้ทุกคนเคร่งครัดในศีล 5

นอกจากหนังสืออินทร์ตก ที่ได้กล่าวมาแล้วยังมีพระผู้ทรงศีลอีกองค์หนึ่งได้พบเห็นคำสอนที่จารึกไว้บนแผ่นศิลา ที่เพิ่งพบในภูเขาแห่งหนึ่งที่พระพุทธเจ้าได้เดินธุดงค์วิปัสสนากรรมฐานผ่านไป พระผู้ทรงศีลกล่าวว่า พี่น้องทั้งหลายถ้าไม่เชื่อก็สุดแล้วแต่ดวงจิต เพราะถึงเวลาแล้วที่สวรรค์จะไม่มีความลับ ถ้าเชื่อก็เป็นกุศล รู้เพียงเท่านี้ข้าพเจ้าจึงขอบอกเล่าสู่ท่านฟังตามคำกล่าวของพระผู้ทรงศีลรูปนี้ว่า ในแผ่นศิลาเขียนโดยพระมหากัสสะปะว่าในปีระกา ปีจอ ปีกุน เดือน 7 - 8 จะเกิดเหตุการณ์ร้ายบนถนนหนทางในเดือน 9 - 10 คนใจบาปจะถูกล้างผลาญให้หมดไป มีบ้านแต่ไม่มีคนอยู่ มีข้าวแต่ไม่มีคนกิน มีทางแต่ไม่มีคนเดิน

สุดท้าย พระผู้ทรงศีลได้กล่าวถึงความศักดิ์สิทธิ์ของหนังสืออินทร์ตกเพิ่มเติมว่า ถ้าท่านเคารพบูชา หรือบนว่าจะบอกแก่ผู้อื่นหรือพิมพ์แจกจ่ายให้สาธุชนทั้งหลายได้รับรู้แล้วท่านปรารถนาสิ่งใดก็จะได้สมใจ จึงปราศจากภัยพิบัติทั้งปวงตลอดไป

พบพระผู้มี "อภิญญา" มีฤทธิ์มาก

ท่านฝากเตือนมาว่า เวลาของโลกมนุษย์เหลือน้อยแล้ว (ก่อน พ.ศ. 2560)

คัดข้อมูลบางส่วนจากข้อความของ นางสาว เปรมสุดา (แม่)

พบพระผู้มีอภิญญาฤทธิ์นามว่า "หลวงปู่ประเสริฐ" ท่านฝากเตือนมาว่าเวลาของโลกมนุษย์เหลือน้อยแล้ว นำสงสารสัตว์โลก พระผู้มีอภิญญาฤทธิ์ ลูกศิษย์เรียกท่านว่า "หลวงปู่ประเสริฐ" สำนักสงฆ์ของท่านอยู่ติดกับ "วัดชัยปลาถ์"

"หลวงปู่ประเสริฐ" ท่านมีอภิญญาสูง มีฤทธิ์มาก แม่เห็นมากับตาหลายครั้งและลูกศิษย์ก็เห็นมาหลายคน แต่วันนี้แม่จะไม่เล่าเรื่องอภิญญาของหลวงปู่ แต่แม่จะเล่าเรื่องวาระสุดท้ายของโลกมนุษย์ค่ะ หลวงปู่ท่านอายุน่าจะ 80 ปีได้ค่ะ รูปร่างสูงสง่างาม (น่าจะสูงเกิน 180 ซม.) ดูท่านใจดี ลักษณะการเดินของท่านดูสูงส่งมากค่ะ (เดินสง่างาม น่าเลื่อมใส อธิบายไม่ถูก) น้ำเสียงที่นุ่มนวล ท่านบอกกับทุกคนว่า "เอาละนะ" ถึงเวลาที่ฉันจะบอกเรื่องสำคัญละนะ ทุกคนตั้งใจฟังให้ดีๆ แล้วไปเตือนผู้คนและคนอื่นๆ

ท่านก็เริ่มเทศนาว่า.....แท้จริงประเทศไทยและทุกประเทศทั่วโลก น่าจะพบกับความหายนะครั้งใหญ่จากภัยธรรมชาติใหญ่ ซึ่งผู้คนต้องตายเกือบหมดโลกตั้งแต่ พ.ศ. 2545 แต่ที่มันไม่เกิดก็เพราะว่ามีพระผู้ทรงอิทธิฤทธิ์หลายท่าน รวมไปถึงเทวดาผู้รักษาโลกมนุษย์ช่วยกันอธิษฐานจิตให้เหตุการณ์ผ่านพ้นไปก่อน ซึ่งในความเป็นจริงมันได้แค่เลื่อนออกไปเท่านั้น ยิ่งไงๆ เหตุการณ์ภัยธรรมชาติใหญ่และความหายนะครั้งใหญ่ต้องเกิดขึ้นแน่นอน

นับแต่เวลานี้ พ.ศ. 2552 แรงแอธิษฐานมันหมดกำลังลงแล้ว และจะไม่สามารถอธิษฐานเลื่อนได้อีกแล้ว ต่อจากนี้ไปภัยธรรมชาติและ ความหายนะครั้งใหญ่จะค่อยๆ

ปรากฏตัวเพิ่มมากขึ้นๆมากขึ้นๆ โดยเริ่มทีละน้อยจาก พ.ศ. 2552 เป็นต้นไป จะค่อยๆทวีความรุนแรงขึ้นๆ สารพัดภัยธรรมชาติ แผ่นดินไหว, พายุ, ภูเขาไฟระเบิด, น้ำทะเลสูงท่วมแผ่นดิน, หมู่เกาะทั้งหมดจะจมใต้ทะเลทั้งหมดและสารพัดอย่างจะประดังเข้ามา ฯลฯ

ทุกอย่างจะจบสิ้นก่อนปี พ.ศ. 2560 มนุษย์ที่ศีลไม่ครบจะถูกภัยธรรมชาติใหญ่คร่าชีวิตทั้งหมด และมนุษย์ที่รอดชีวิตนั้นมีไม่กี่คนเท่านั้น และคนที่รอดชีวิตส่วนมากจะเสียชีวิตไปเลยเพราะตกใจกับเหตุการณ์แบบสุดชีวิต หลวงปู่บอกว่า เรายังงี้แล้วกันนะ คนจะตายกันเกือบหมดโลกเลย แต่ประเทศไทยจะเหลือมากที่สุด คือรอดประมาณ 20-30 % ของประชากรไทย ไปคำนวณกันเอาเอง พุดง่าย ๆ ตายเกือบหมดประเทศนั้นแหละ จะเหลือแค่คนมีศีลธรรมจริงๆ เท่านั้นเอง

หลังปี พ.ศ. 2560 เป็นต้นไป มนุษยชาติจะเข้าสู่ยุคใหม่เรียกว่ายุคศิวิไลซ์เนื่องจากคนไทยจะเหลือมากที่สุด (20-30%) ต่อไปประเทศไทยจะได้เป็นมหาอำนาจ และเป็นศูนย์กลางของโลก เมื่อเข้าสู่ยุคศิวิไลซ์ผู้คนยุคนั้นจะเปลี่ยนทัศนคติในการดำเนินชีวิตใหม่ทั้งหมด ในยุคนั้นผู้คนจะไม่สนใจเงินทองอีกเลย แต่จะมาแข่งขันในเรื่องของการบำเพ็ญบุญ-กุศล

ท่านว่าเวลาของโลกมนุษย์เหลือน้อยแล้ว เหตุการณ์มันกำลังจะมาถึงแล้วนะ จะทำอะไรก็รีบๆ ทำ เลิกใช้ชีวิตแบบโง่เขลาเบาปัญญาเสียที สิ่งที่จะติดตัวเราไปมีเพียงบุญ-บาป เท่านั้น จำไปบอกต่อๆ กันด้วยนะลูกหลาน ขอให้เอาชีวิตรอดให้ได้นะ นั่นก็มีเรื่องจะบอกท่านี่นะ เจริญพร.....

หมายเหตุจากผู้เรียบเรียง : ปัจจุบันหลวงปู่มรณภาพแล้วแต่กายสังขารยังคงตั้งอยู่ที่วัดให้ผู้ศรัทธาหลวงปู่ได้ไปกราบไหว้บูชา

พุทธทศวรรษ พ.ศ. 2555 - 2560

๒๕๐๓ (ปีมะโรง) คือประมาณปี พ.ศ. 2555
คนเปลี่ยนสภาพเดินเป็นคลาน

๒๕๐๘ (ปีมะเส็ง) คือประมาณปี พ.ศ. 2556
ตลิ่งจะพัง แผ่นดินถื่นธรรมชาติจะถล่มเป็นทะเล

๒๕๑๒ (ปีระกา) คือประมาณปี พ.ศ. 2560
เมืองมนุษย์จะมี ๗ วัน ๗ คืน โลกตั้งสู่ความหายนะ

๒๕๑๒ (ปีจอ) คือประมาณปี พ.ศ. 2560 (ช่วงต่อปีระกา - ปีจอ)
พระจันทร์เริ่มเปล่งแสงฉายโลก

๒๕๑๓ - ๒๕๑๔ (ช่วงต่อปีจอ - ปีกุน) คือประมาณปี พ.ศ. 2561
พระธรรมมิกราชจะเสด็จมา

๒๕๑๕ (ปีชวด) คือประมาณปี พ.ศ. 2563
พวกอธรรมจะหมดไป (กลับเป็นปกติสุข "ยุคชาววิไล")